

Scînteia Tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XVIII, seria II nr. 4171

6 PAGINI — 30 BANI

Vineri 12 octombrie 1962

Între trei dintre tinerii fruntași în economia de metal de la Șantierul Naval Oltenița: Măntă Nicolae-Icăciș, Niță Nicolae-Strunțgar și Marin T. Marin-Timplar. Foto: I. CUCU

NICI UN LEU RISIPIT, FIECARE LEU FRUCTIFICAT

Ce rezerve există pentru reducerea consumurilor specifice la Șantierul naval Oltenița

Reducerea consumurilor specifice constituie o însemnată sursă de economii. Muncitorii de la Șantierul naval Oltenița au obținut în această direcție o bună experiență. Cu metalul economisit numai în primele 9 luni ale anului se pot construi un remorcher de 400 C.P. sau 5 corpuri-remorcher de 150 C.P. Cu toate acestea înregistrate fiecare muncitor, tehnician și inginer își dă seama că sînt încă rezerve care n-au fost în suficientă măsură folosite.

Ziarul a organizat recent o anchetă printre constructorii de nave. La întrebarea: „Ce rezerve există pentru reducerea consumurilor specifice?” au răspuns specialiști, conducători de secții și sectoare, responsabili de brigăzi, muncitorii fruntași, conducători ai șantierului. Publicăm în materialul de față o parte din răspunsurile primite.

Măsoară de șapte ori și taie o dată

Prin minile muncitorilor din brigada condusă de Șerban Dumitru din atelierul de confecții — sectorul I, trec zilnic zeci de tone de metal. — Trasarea și debitarea rațională, după albumele de croire, ne-au ajutat să obținem importante economii de metal — a răspuns la întrebarea noastră responsabilul brigăzii.

Una din sursele care pot contribui la micșorarea consumului specific de metal o reprezintă reducerea la minimum a adaosurilor de prelucrare. Dacă la primele nave construite anul acesta, cuplările pentru secțiile inferioare ale vasului erau croite cu un adaos de 100 milimetri, în momentul de față ele au fost complet reduse. Ce am câștigat prin aceasta se poate vedea din următorul calcul. La fiecare vas construit economisim circa 3.400 kilograme tablă neagră, 68 mc oxigen și 40 kilograme carbid. Preocuparea pentru reali-

zarea unui consum cât mai mic de metal — fără ca aceasta să influențeze negativ calitatea, a existat din partea fiecărui membru al brigăzii. Aceasta a făcut ca la sfîrșitul celor 9 luni să înregistrăm o economie de metal echivalentă cu peste 10.000 de kilograme de tablă și 15 tone de profil.

Economii mari prin folosirea deșeurilor

Zlate Ahile, responsabilul brigăzii de la ansamblat este o veche cunoștință de-a noastră. Nu l-am găsit la locul său de muncă, ci în depozitul amenajat la propunerea brigăzii pentru depozitarea deșeurilor ce depășesc mărimea de 300 cm p. Discuția s-a legat îndată cu tînărul responsabil de brigadă.

— Lucrările mari, secțiile de la partea inferioară, prove de vase le executăm din material bun. Dar pentru noduri, stringheri și alte mărunțisuri e păcat să scoatem din magazie material, cînd la tot pasul se găsește deșeurile ce pot fi folosite. Așa că noi le folosim

cu prisosință. Tablă neagră am scos anul acesta doar de două ori. Există la noi pe șantier teavă care de ani de zile nu se mai folosea. Noi am recuperat-o și am folosit-o. Am realizat astfel însemnate economii. Desori ne-am sfătuit în brigadă ce am putea face ca să reducem consumul specific de metal. Am observat că ducele kott, care se confecționează din părți disperse de tablă, cusute cu sudură, s-ar putea face dintr-o singură bucată. Am încercat mai întâi cu un șablon de carton. Totul era în regulă, așa că am trecut practic la execuția lor. Metal nu se economisește în acest fel, dar reducem consumul specific de electrozi de sudură autogenă, economisim manoperă. Rezultatul? În primele 9 luni, peste 10.000 lei economii.

Aș vrea să vorbesc despre grija tinerilor pentru valorifi-

carea deșeurilor — ne spune tovarășul Vasile Oblu, șeful sectorului I. Există la noi un bun obicei; deșeurile de tablă rezultate din unele decupări și care depășesc o suprafață de 300 cm p sînt depozitate cu grijă într-un loc stabilit. În funcție de piesele pe care le au de executat, muncitorii merg și iau de aici bucițele care le sînt necesare și croiesc o serie de repere mai mici. Dar la noi în șantier, pe cală, la asamblări mai cad destule bucățele de tablă, care cei drept sînt mai mici de 300 de cm. Acestea se pot folosi. Faptul că acestea nu se depozitează într-un loc precis de unde muncitorul să poată să le ridice, a făcut să nu existe nici posibilitatea practică de a evidenția economiile de metal rezultate din folosirea deșeurilor care sînt mai mici de 300 de cm. S-a propus să fie fixat un loc unde

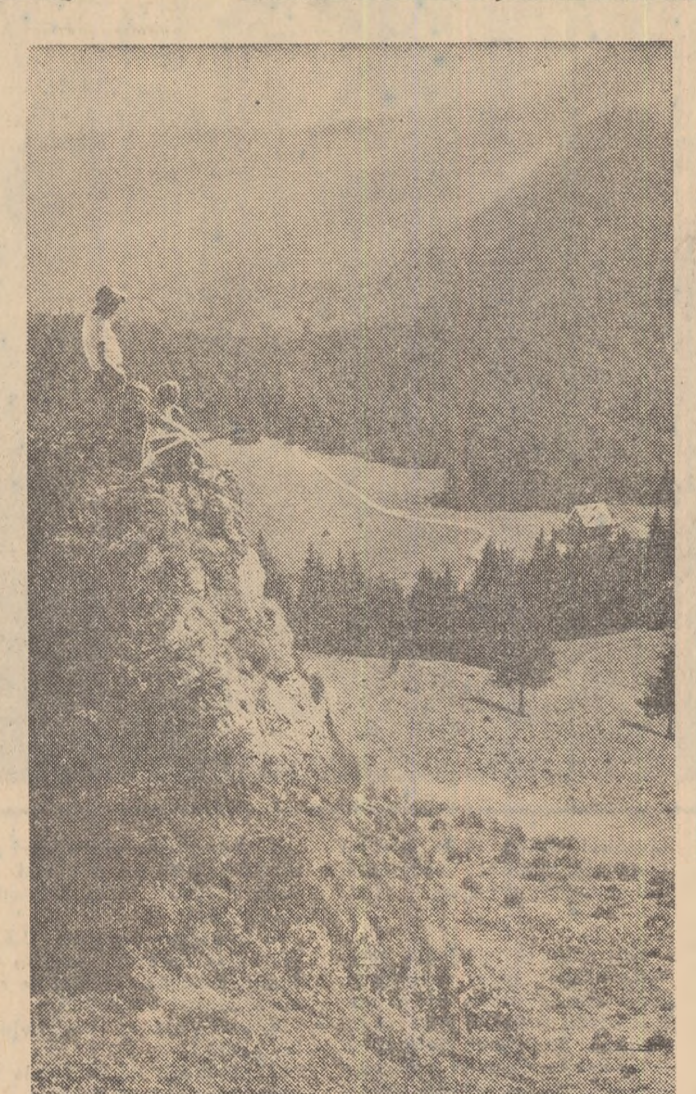
Fiecare tînăr un bun gospodar

Doi tineri stau de vorbă. Unul dintre ei este Costache Oprea din brigada lui Mihai

L. POPESCU V. DINULESCU

(Continuare în pag. a V-a)

În Munții Ciuceș. — Privești spre cabana Muntele Roșu.

Plecarea unei delegații de activiști ai P. M. R. în R. P. Polonă

La 11 octombrie a plecat în R. P. Polonă, în schimb de experiență, o delegație de activiști ai Partidului Muncitoresc Român, condusă de tovarășul Leonte Răutu, membru supleant al Biroului Politic, șeful Direcției de propagandă și cultură a C.C. al P.M.R.

dusă de tovarășii Chivu Stoica, Mihail Dalea, membri ai C.C. al P.M.R., de activiști de partid.

Au fost de față Janusz Zambrowicz, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al R. P. Polone în R. P. Română, și membri ai ambasadei.

(Agerpres)

La plecare, pe aeroportul Băneasa, delegația a fost con-

VIZITA SOLILOR POPORULUI ROMÂN ÎN INDONEZIA

• Inapoierea la Djakarta • Decorarea președintelui Sukarno și a unor înalți demnitari indonezieni cu ordine ale R. P. Romîne • Banchetul oferit de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej în cinstea dr. Sukarno

DJAKARTA 11 De la trimisul special Agerpres Ion Gălațeanu.

Joi s-a învîntat la Djakarta tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej care împreună cu președintele Sukarno și tovarășii Ion Gheorghe Maurer și Corneliu Mănescu au făcut o călătorie de șase zile prin Indonezia, vizitînd orașele Bogor, Bandung, Djokjakarta și insula Bali. În timpul călătoriei, înalții oaspeți au fost însoțiți, de asemenea, de Ichsan, secretar de stat, Suharto, ministrul comerțului, Prijono, ministrul învățămîntului și culturii, Kadarusman, procuror general, Aham Ernindradjo, ministrul muncii, și Sukrisno, ambasadorul extraordinar al Indoneziei la București.

La ora 9.30 avionul prezidențial a părăsit aeroportul Tuban, din apropierea orașului Den Pasar, plecînd spre capitala Indoneziei.

Pe aeroport se aflau guver-

natorul provinciei Bali și alte oficialități care au urat drum bun oaspeților.

Garda aliniată pe aeroport a prezentat onorul. S-au intonat imnul de Stat al R. P. Romîne și al Republicii Indonezia. Tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej și dr. Sukarno au trecut în revistă garda de onoare.

Miile de locuitori de pe insula Bali aflați pe aeroport au aclamat pentru prietenia romino-indoneziană. Înalții oaspeți au trecut printre două rânduri de tineri și tinere în frumoase costume de sărbătoare balineze, care i-au primit cu o ploaie de petale de flori.

La ora 12, avionul a aterizat pe aeroportul Kemajoran din Djakarta. Oaspeții au fost întâmpinați de membri ai guvernului, deputați ai parlamentului, reprezentanți ai vieții artistice și culturale din capitala Indoneziei.

Apoi coloana de mașini oficiale s-a îndreptat spre palatul de reședință.

La palatul de reședință Istana Negara, tovarășii Gheorghe Gheorghiu-Dej și Ion Gheorghe Maurer au primit vizita unor reprezentanți ai Frontului național, precum și ai Partidului Național, Partidului Comunist, ai Centralei Sindicale Sobsi, organizațiilor jă-rănești „Tani Marhaen” și

„San Tani Indonesia”, Asociațiile de prietenie Indonezia-Romînia.

În numele Asociației de prietenie Indonezia-Romînia, ing. Partosedono a arătat că primirea caldă făcută de poporul indonezian oaspeților săi reflectă relațiile tot mai strînse dintre cele două țări.

Reprezentanții organizațiilor politice și obștești prezente au oferit daruri înalților oaspeți.

Tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej a mulțumit pentru salutul adresat și pentru darurile primite, care constituie o expresie a sentimentelor de prietenie ale po-

(Continuare în pag. VI-a)

SEMNAREA DECLARAȚIEI COMUNE ROMÎNO-INDONEZIENE

DJAKARTA 11. — De la trimisul special Agerpres: Joi la ora 19.00, ora locală, la Palatul Merdeka a avut loc solemnitatea semnării Declarației comune romino-indoneziane cu privire la vizita în Indonezia a președintelui Consiliului de Stat al Republicii Populare Romine, Gheorghe Gheorghiu-Dej, și a președintelui Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romine, Ion Gheorghe Maurer.

A fost semnat apoi protocolul cu privire la desfășurarea și dezvoltarea în continuare a colaborării economice și tehnice între Republica Populară Romînă și Republica Indonezia.

Declarația comună și protocolul au fost semnate de președintele Consiliului de Stat al Republicii Populare Romine, Gheorghe Gheorghiu-Dej, și președintele Republicii Indonezia, dr. Sukarno.

Acordul comercial de durată între Repu-

blica Populară Romînă și Republica Indonezia pe perioada 1963—1965 a fost semnat de ministrul afacerilor externe al R. P. Romine, Corneliu Mănescu și de ministrul afacerilor externe și relațiilor economice externe al Republicii Indonezia, dr. Subandrio.

La solemnitate a fost de față președintele Consiliului de Miniștri al R. P. Romine, Ion Gheorghe Maurer. Din partea romînă au mai fost de față ambasadorul R. P. Romine în Indonezia, Pavel Silard, și alte persoane oficiale.

Din partea indoneziană au fost de față Leimena, ministru prim-ad-interim, Chaerul Saleh, președinte al Adunării Populare Consultative, Suprajogi, ministru pentru lucrări publice și probleme energetice, Suharto, ministrul comerțului, Ichsan, secretar de Stat, și Sukrisno, ambasadorul Republicii Indonezia în R. P. Romînă.

În timpul vizitei la Bandung

LA ZI

O nouă întreprindere poligrafică la Constanța

Zilele acestea a fost dată în folosință nouă clădire destinată întreprinderii poligrafice din Constanța. Atelierele de lucru cu febrește largi, lumina

noase și cu instalații moderne de aerisire asigură condiții bune de muncă și tipografilor constanțeni. Pentru birourile întreprinderii și pentru redac-

(Agerpres)

Turiști străini ne vizitează țara

În aceste zile de toamnă, țara noastră găzduiește numeroși turiști de peste hotare.

Grupuri de turiști din Uniunea Sovietică, R.D. Germană, R.P. Polonă și R.P. Ungară vizitează Capitala, o serie de orașe din provincie, printre care Brașov, Oradea, Sibiu, precum și stațiunile de pe Valea Prahovei. De asemenea, turiști din R.P. Bulgaria se află în prezent în orașul Constanța. Bucureștii numără printre oaspeții săi și un mare grup de turiști din Cuba.

În prezent, în țară se află aproape 1.300 de turiști străini.

(Agerpres)

Seminar arheologic

În cadrul acordului de colaborare științifică dintre Academia de Științe a Uniunii Sovietice și Academia R. P. Romîne, în Capitală au început, joi dimineață lucrările unui seminar arheologic unde se discută probleme privind cercetările din ambele țări referitoare la epoca comunei primitive, precum și unele descoperiri arheologice recente.

Alături de cercetători romîni și sovietici la seminar participă numeroși invitați, reprezentanți ai muzeelor arheologice din țară.

(Agerpres)

Un nou grup de petroliști romîni a plecat în India

Recent a plecat în India un nou grup de petroliști romîni urmind ca un alt grup să plece peste cîteva zile. Împreună cu petroliștii indieni ei vor lucra la forarea de sonde cu trei noi instalații romînești de foraj livrate indieni.

De la începerea colaborării romino-indiene în domeniul industriei petroliere, peste 100 de specialiști romîni, împreună cu petroliștii indieni au forat mai mult de 20 de sonde, descoperind noi rezerve de țîței și gaze. Totodată, lucrînd împreună cu tehnicienii și muncitorii indieni, petroliștii romîni au contribuit la formarea și specializarea a numeroase cadre de petroliști indieni.

Sondorii romîni și indieni continuă forarea de sonde în diverse regiuni ale Indiei. Inginerul Vasile Zamfir împreună cu sondorii din brigada condusă de Gheorghe Aldea, de pildă, lucrează la forarea unor sonde la Adampur. O altă brigadă, sub conducerea inginerului Constantin Cazan și a brigadierului Constantin Moldoveanu forează la Ahmedabad, localitate situată la nord de Bombay, iar două echipe de sondorii romîni forează la Cambay.

Activitatea specialiștilor romîni la construcția, montarea și punerea în funcțiune a rafinării de la Gauthay, proiectată și utilată de țara noastră, precum și munca sondorilor romîni pe șantierul de foraj din India constituie o contribuție la dezvoltarea relațiilor de colaborare dintre R. P. Romînă și Republica India.

(Agerpres)

CE DISCUTĂ ELEVII ÎN ORELE DE DIRIGENȚIE

Numeroase sînt posibilitățile și mijloacele ce stau la îndemîna dirigintelui, — profesorul căruia i-a fost incredințată răspunderea de a veghea la creșterea unui elev. Printre cele mai importante mijloace este și ora educativă, acea oră rezervată, săptămînal, dirigintelui clasei. În cadrul acestor ore se organizează colectivul de elevi, se discută probleme legate de activitatea clasei, privind învățatura, disciplina, viața colectivului, comportarea elevilor.

Nici una din problemele care contribuie la educarea comunistă a elevilor, nimic din ceea ce interesează și frîmîntă clasa, nu trebuie să scape profesorului diriginte; pe toate acestea e necesar să le aibă în vedere atunci cînd își întocmește planificarea orelor educative, cînd își alege și stabilește tematica.

Alegerea temelor pentru orele e-

ducative de către profesorii diriginții de la Școala medie nr. 2 „M. Eminescu” din Iași privește în acest sens cîteva observații interesante.

Clasa a V-a B. Colectiv nou, neîncheiat. Încă din primele ore, profesorii au observat că la Cerceel Elena, Diaconescu Rodica și alți elevi foarte buni la învățătură se manifestă o tendință de egoism. Fiecare voia ca numai el să ia note bune, să fie deasupra celorlalți. Dar iată că într-o oră educativă se discută despre felul cum se ajută muncitorii în muncă, despre frumusețea atitudinii fruntașilor în producție, care-i determină și pe alții să devină fruntași. S-a vorbit despre faptul că o notă proastă luată de un elev aduce rușine întregii clase, după cum o notă bună ridică prestigiul ei și contribuie la situarea colectivului pe un loc de frunte. Tema „Bucură-te de succesele colegilor tăi”, a cărei dezbateră a și început să-și arate roadele, s-a dovedit bine

aleasă. Și în celelalte ore educative la clasa a V-a B se vor discuta lucruri tot atât de interesante: „Cum pot să fiu folositor patriei”, „Să îngrijim și să apărăm avutul obșteșc” (lecție urmată de exercițiu practic: o acțiune de infrumusețare a

OBSERVAȚII ASUPRA TEMATICII ORELOR DE DIRIGENȚIE LA ȘCOALA MEDIE NR. 2 „MIHAIL EMINESCU” DIN IAȘI

clasei), „Cum mă comport în școală și în familie”, „Cum îmi organizez munca acasă”, „Să luptăm pentru onoarea clasei” — iată principalele teme ale orelor din primul trimestru, teme pe care diriginta clasei le-a ales ținînd seama de problemele pe care le ridică un co-

lectiv în formare, de necesitatea de a asigura o varietate orelor de dirigenție, de a cuprinde cît mai multe aspecte educative. O tematică judicioasă întocmim și în alte clase de la Școala medie nr. 2 din Iași. „Cîncinul cosmic”, „Succesele poporului nostru în construirea socialismului”, „Realizări ale regimului democratic-popular în țara noastră și în orașul nostru” (cl. a IX-a A), „Caracterul și voința se pot forma”, „Eroi ai Muncii Socialiste”, „Respectul față de muncă — trăsătură a omului nou”, „Întîlnire cu oameni de artă”, „Din frumusețile patriei noastre” (cl. a VIII-a C), „Ce să devenim în viață” (cl. a X-a A), sînt teme educative eficiente.

Numărul lor este însă redus, pentru că diriginții n-au acordat atenție cuvenită alegerii, pentru fiecare oră, a temelor celor mai potrivite, de cea mai mare utilitate la clasa pe care o conduc. Sînt numeroase exemple care vin în sprijinul acestei afirmații,

Clasa a IX-a A a dat și în anul trecut mult de lucru diriginței și celorlalți profesori. Disciplina clasei e nesatisfăcătoare și în acest început de an școlar, comportarea multor elevi lasă de dorit. Nici față de învățătură nu au toți o atitudine corespunzătoare, făcîndu-se simțită la unii elevi nepăsarea față de învățătură, mulțumirea cu rezultate mediocre și chiar slabe. Stare de lucruri asemănătoare și la clasa a IX-a B.

Îndreptarea acestei situații se poate face numai printr-o muncă educativă bogată, prin care să se sădească în conștiința fiecărui elev răspunderea față de învățătură, obișnuința de a primi învățătură prin prisma majoră a cerințelor viitoare profesioni. La formarea acestor convingeri în conștiința elevilor pot con-

NICOLAE ARSENIU

(Continuare în pag. a V-a)

CITITI în acest număr: • DESPRE CULTURA GRIULUI 5 întrebări și fel de fel de răspunsuri (PAGINA A IIIA) • ȘTIINȚA (PAGINA A IVA)

Stefan Iures

Om în mișcare

Arar, dar se întâmplă ca focul tău sub spuză să nu-și mai salte viața spre inimă și buză, să-ți pari o veche vatră, din ce în ce mai rece din care și scintea s-ar pregăti să plece din noapte și în bine pecetluită ură.

Cu înecăci constanță împărășii în lucrări aceștia veche stanță fără cusur, s-ar zice, dar și fără culoare, materia slujindu-și atotbiruitor, și seria sorbindu-și pretinsul unicat pășește egal, cumine, „precum ai apucat”, devii treptat statua mobilității tale, un cîntec fără sunet, o carte de toi goale, o ploaie suspendată, un aer lăguit din vremuri. Deodată simți. Și dibui. Pricipi. Și te cutremuri.

Cînd? Cum? Un fulger, poate, pe cerul de april. Sau poate o-ntrăburare, năvăl, de copil, ori poate selea unei scăldări co-astepă roua, ori omească voce înconunind „a lă-a”, un pisc, un lac, o mare iubire, „o suferință ori — mai banal, dar parcă mai sigur — vreo sedință

la care adevărul i-a fost strigat în față multiplicat de gânduri, de toji ai tăi, de viață, precum în mină de mucihi ierăică răsare iărma de lumină într-un palat de sare.

Prilejuri leaurite, dar cu ecoul geamă, și iată, tulburarea măreață, fără seamăn, și subțiază somnul, chiar tîmpia ca stielul, și sufletului însuși și schimbă relictul — mai aspru, mai sălbatic, din ere mai fierbinți ai căror munți vulcanici născundu-se li simți, nemulțumiri sfîntă al cărei pîntec roșu odihna țîno o trîmîntă, deși miez de coajă și ascuțit pătrunde cu viri inoxidabil în zone mai profunde pînă cînd lepezi rodul strădaniei sătule, străbînt radiografa carcasa, arcuri, scule, și, într-o hotărîre semeață, ne-ntrerupți și-ancră la piept mînașă — te-ai provocat la luptă.

Gheorghe Tomozei

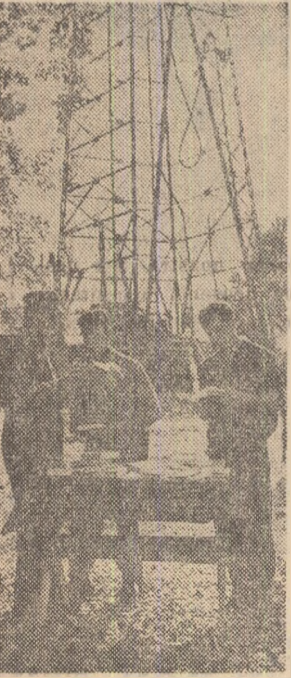
Să nu rămîn ostatic

Relicve ale verii depărtate, ierburii fîșneau, cuprinse de omăt, atît de vii, că mîinile-nghesate eu mi le-am tras, o clipă, îndrăgîr, întezărînd în umbra lor plîpîndă lîntîn de sevă, cu oglinzi subțiri, în stare să răsîrîngă, singerîndă, căderea soarelui, în aslințiri.

...In clipe viitoare ard, sălbatic, propria-mi umbră depășînd-o-n drum, să nu-nțirîi, să nu rămîn ostatic al clipei care se sîrîșește-acum...

Ștandul de cărți al bibliotecii volante de la Sonda nr. 42 a intrării din foraj Craiova.

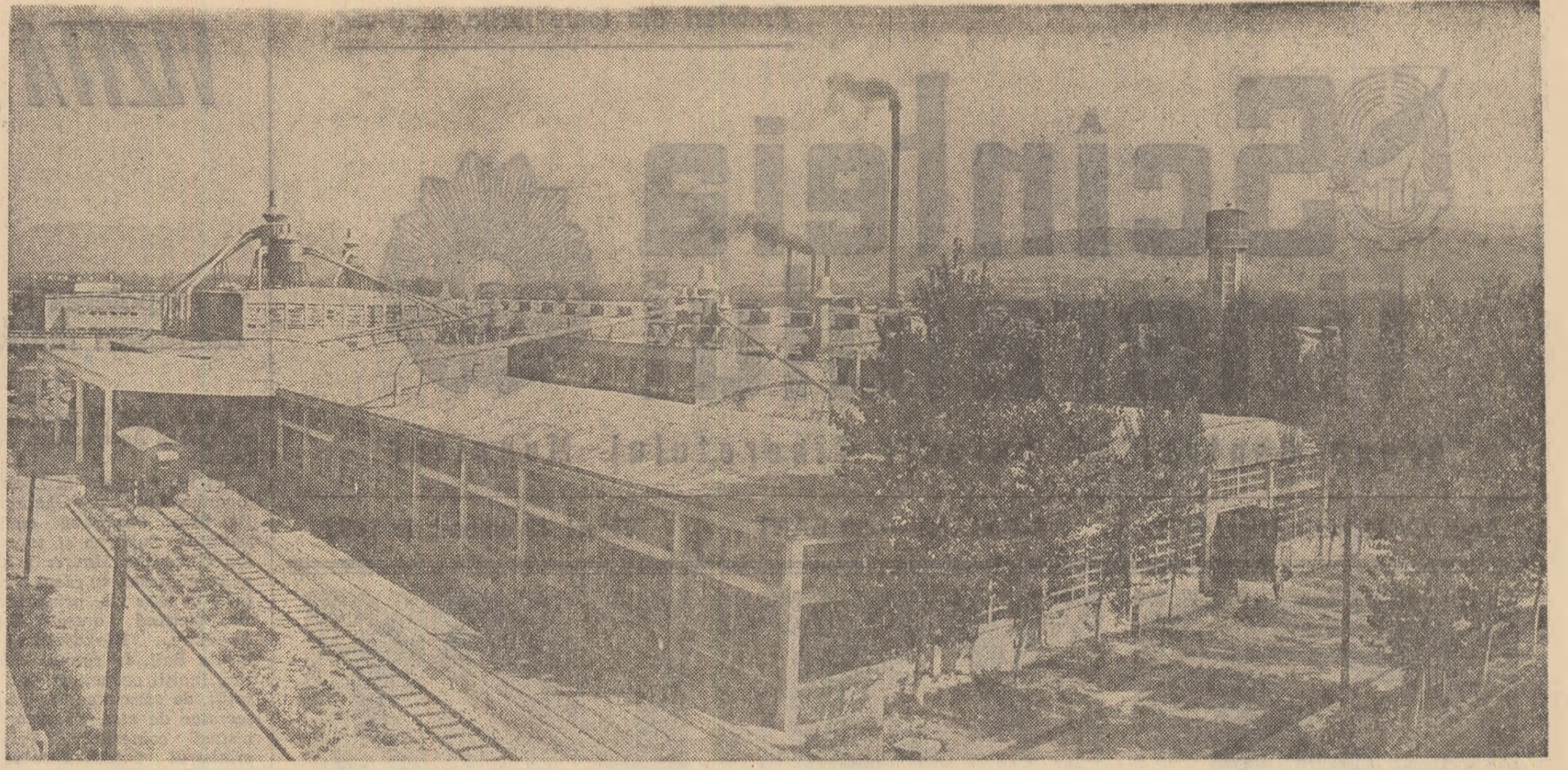
Foto: AGERPRES

Tulcea — întinereste

Pe măsură ce se înălțură schelele de la noile construcții, Tulcea, vechiul oraș de la poartele deltei, întinereste. Cele 13 blocuri de locuințe date în folosință pînă acum au schimbat aspectul centrului. Alte 5 blocuri sînt în lucru, urmînd ca trei din ele să fie gata pînă la sfîrșitul anului. Sîrul noilor blocuri de aici se încheie cu o impunătoare construcție. Aici își va avea sediul Casa de cultură a sindicatelor care va dispune de o sală de spectacole de 800 de locuri, bibliotecă, sală de lectură, sală pentru diverse activități culturale-artistice. Nu de mult orașul s-a îmbogățit cu o nouă școală medie cu 16 săli de clasă. O altă clădire — viitoarea școală profesională — se află în construcție. Pe fațada portului, pe strada Isaceea, care se va transforma într-un modern bulevard, ca și pe alte străzi principale se extinde iluminatul cu neon și cu vapori de mercur.

(Agerpres)

Combinatul de industrializare a lămnului din Rm. Vlcea, regiunea Argeș.

Foto: AGERPRES

Invitat la un succint colocvium despre tinerii creatori pe tîrîmul compoziției, șeful de orchestră Mircea Basarab răspunde cu o maximă sollicitudine. Dirijorul primei instituții muzicale a țării discută despre creația tinerilor compozitori nu numai cu ordonarea unui muzican îndrăgostit de tot ceea ce este nou în cultura românească, ci și cu experiența unui interpret care a depus de-a lungul ultimilor ani neostentive eforturi pentru a face cunoscut iubitorilor muzicii cît mai multe dintre creațiile tinerilor.

Am răfăit la secretariatul muzical al Filarmonicii programelor concertelor pe care le veti prezenta în această stațiune. Impresionează în primul moment atenția deosebită pe care o abordează în aceste programe lucrările tinerilor compozitori.

Am simțit întotdeauna un atașament deosebit față de opera tinerilor noștri creatori. Prin tematica lucrărilor lor, și în special prin utilizarea unui limbaj muzical bazat pe folosirea celor mai noi cuceriri în domeniul scriiturii muzicale, piesele scrise în ultimii ani de tinerii noștri compozitori aduc în creația muzicală, un suflu nou, continuînd glorioasele tradiții ale muzicii românești, ale creației compozitoriale contemporane mai artistice.

În ce domenii este vizibilă această căutare a unor direcții noi?

În cele mai diverse aspecte: în modul de orchestrare, în armonie, în formele abordate, în ansamblurile instrumentale folosite. Caracteristica generală a celor mai mulți dintre tinerii noștri compozitori este căutarea,

Cu dirijorul Mircea Basarab despre

ale muzicii contemporane rămînesc.

— Care dintre tineri vi se par în prezent mai cununați?

— Într-o ordine întâmplătoare — încep cu Pascal Bentoiu. Din muzica sa irupse un climat propriu în stare să emoționeze pe orice ascultător. Bentoiu a reușit să topească în personalitatea sa, într-un mod profund creator, intonații specifice folclorului românesc. Deși mai puțin orientat, spre un limbaj, să zic așa, „ultraavansat” el reușește să creeze imagini de o mare plasticitate, intonații, armonii ce au o puternică amprentă personală.

— Și care dintre lucrările lui v-au plăcut mai mult?

— Concertul nr. 1 pentru pian și orchestră pe care l-am prezentat de altfel în primă audiere la București și poemul „Luceafărul”. — Cu cine ați discutat această temă în revistă? — Tiberiu Olah — indiscutabil unul dintre cei mai înzestrați tineri creatori noștri. — Prin ce? — Olah are în muzica sa, în afara unei remarcabile ingeniozități ritmice, armonice, o vitalitate impunătoare. Maestrul al orchestrei, Olah creează în paginile lucrărilor sale o imbi-

— Concertul nr. 1 pentru pian și orchestră pe care l-am prezentat de altfel în primă audiere la București și poemul „Luceafărul”.

— Succesele dobindite recent de muzica lui Olah în Cehoslovacia și Polonia demonstrează se pare odată mai mult valoarea creației tinerului compozitor.

— Cu siguranță. Noi, dirijorii ne bucurăm de altfel, nespus atunci cînd în străintătate lucrăm solicitați să interpretăm lucrările unor tineri compozitori romini.

Olah, Anatol Vieru, Aurel Stroe — (ale cărui lucrări au fost cîntate de curînd și la Festivalul de muzică contemporană de

Tiberiu Olah a dobindit acum un stil al său. că au rămas în urmă influențele dintr-o perioadă anterioară de creație.

— Succesele dobindite recent de muzica lui Olah în Cehoslovacia și Polonia demonstrează se pare odată mai mult valoarea creației tinerului compozitor.

— Cu siguranță. Noi, dirijorii ne bucurăm de altfel, nespus atunci cînd în străintătate lucrăm solicitați să interpretăm lucrările unor tineri compozitori romini.

Olah, Anatol Vieru, Aurel Stroe — (ale cărui lucrări au fost cîntate de curînd și la Festivalul de muzică contemporană de

tate — mai multă atenție creațiilor lui Doru Popovici — tînăr artist cu o deosebită sensibilitate.

— Ca interpret, ce genuri de lucrări ați dori să abordeze în viitor tinerii noștri compozitori?

— O dorință veche pe care am mai afirmat-o: pregătindu-ne programele pentru concertele pe care le prezentăm cu orchestrele din străintătate, noi, dirijorii avem la dispoziție puține lucrări românești scurte ca dimensiuni (de genul „Danșurilor” lui Rogalski) care să ne prezinte mari dificultăți tehnice, astfel încît să poată fi ușor însușite de-a lungul a maximum 2-3 repetiții și care să poată sta în același timp, prin valoarea lor artistică, alături de alte piese de „italie internațională” pe care le propagăm în concertele noastre.

— Și cum vedeți pe tinerii noștri compozitori să ne dăruiască în scurt timp asemenea piese, scrise cu multă măiestrie, într-un limbaj înaintat, cu o tematică majoră, actuală, lucrări profund emoționale, pe care să le programeze tot mai des în concertele din străintătate.

Tinerii creatori se bucură în prezent de condiții pe care nici nu le puteau visa înaintășii lor. Sînt programați în concerte, cu o prioritate nu de multe ori meritată. Toate acestea obligă!

Am certitudinea că tinerii vor crea an de an, un număr tot mai mare de lucrări de largă respirație care să reflecte în conținut și formă mari probleme ale contemporaneității.

I. S.

CREAȚIA UNOR TINERI COMPOZITORI

nare de timbruri, o varietate de culori de-a dreptul incîntătoare.

— Prin această varietate de culori v-a cucerit probabil și Oratoriul pe versurile lui Măinașcoiu pe care l-ați prezentat în primă audiere.

— Desigur. Vorbînd despre oratoriul „Constelația omului” trebuie însă amintite în primul rînd bogatul conținut de idei pus la baza acestei monumentale „fresce muzicale”, pătrunzător lirism al unor pagini, măiestria cu care și-a dezvoltat „ideile” cu ajutorul unui atît de concis motiv muzical, în sfîrșit faptul că în ansamblul lucrării găsim adeseori pagini de mare frumusețe ce demonstrează faptul că tînărul

la Varșovia) stau în primele rînduri ale acestor creatori.

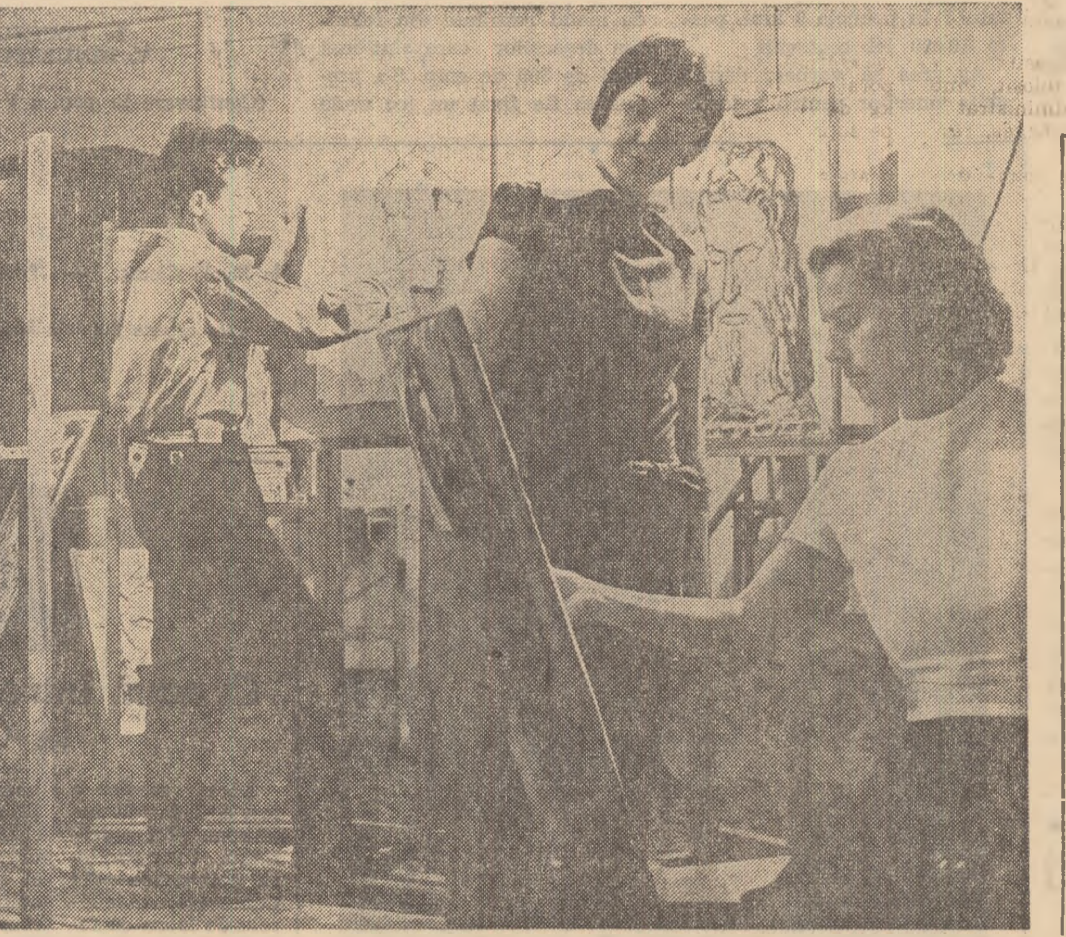
Trecînd în revistă numeroase citiră dintre tinerii compozitori — care aduc după părerea mea, de pe acum, suflul unor personalități creatoare în muzica românească, aș vrea să-i amintesc pe Doru Popovici, Cornel Tîrănu, Liviu Glodeanu, (ultimul dintre ei ne-a dăruit recent o lucrare pentru pian de-a dreptul revelatoare) — tineri de talent, stăpîni ai unui tenac mîsteg compozitorial, autori ai unor lucrări de reală valoare artistică. Dintre acești tineri am acordat pînă acum în programele mele — prezentate atît în țară cît și în străin-

Grijă pentru dezvoltarea talentelor artistice

Aproape 1000 de elevi ai școlilor elementare din Petroșeni, Hunezoara și Deva, fiind de mîneri, siderurgisti, constructori și funcționari, sînt și elevi ai școlilor de muzică și de arte plastice din aceste localități. Ei au la dispoziție săli de clasă spațioase, atelie-

re de pictură și sculptură, instrumentele necesare. Profesorii îi ajută să-și dezvolte aptitudinile și talentele artistice. Școala de muzică din Deva, înființată în urmă cu 4 ani, care își desfășoară cursurile în 16 săli de clasă, este dotată cu 120 de instrumente muzicale, plane violoncelle și diferite instrumente de suflat. Pentru funcționarea în bune condiții a acestor școli, statul popular al regiunii a alocat în acest an fonduri în valoare de peste 1.100.000 lei.

(Agerpres)

La cercul de artă plastică al Casei de cultură a sindicatelor din Baia Mare.

Foto: AGERPRES

RADU PĂDURARU

Solemnitatea înmînării unor decorații

La Palatul Marii Adunări Naționale a avut loc joi la amiază solemnitatea înmînării unor ordine conferite de Consiliul de Stat al R.P. Romîne.

Tovarășul Avram Bunaciu, vicepreședintele al Consiliului de Stat, a înmînat „Ordinul Muncii” clasa I, tov. Ion Nistor și Nicolae Moraru, Ordinul „Steaua Republicii Populare Romîne” clasa a IV-a, tov. Florian Farcaș — distincții pentru merite în opera de construire a socialismului; „Ordinul Muncii” clasa I, tov. William Szuder, pentru merite deosebite în muncă; Ordinul Muncii” clasa I, prof. Constantin Teodorescu și „Ordinul Muncii” clasa a II-a prof. univ. Gheorghe Călugăreanu, distincții pentru merite deosebite în activitatea didactică și de cercetare științifică; „Ordinul Muncii” clasa I, tov. Marcel Locar pentru contribuția la organizarea și dezvoltarea activității de arhitect-

tură și sistematizare în R.P. Romînă; „Ordinul Muncii” clasa a II-a, tov. Valentin Lișă-pați pentru contribuția adusă în domeniul relațiilor culturale cu străintătatea.

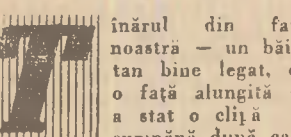
La solemnitate au participat Grigore Geamănu, secretarul Consiliului de Stat, acad. Mihail Ralea, membru al Consiliului de Stat, Nicolae Bădescu, președintele Comitetului de Stat pentru Construcții, Arhitectură și Sistematizare, Vasile Mușal, vicepreședintele al Consiliului Central al Sindicatelor, Eugen Matyas, adjunct al ministrului minelor și energiei electrice.

Tovarășul Avram Bunaciu a felicitat pe cei decorați în numele C.C. al P.M.R., Consiliului de Stat și guvernului și le-a urat noi succese în activitatea viitoare.

Luînd cuvîntul din partea celor decorați, tov. Ion Nistor a mulțumit pentru înalta apreciere adusă muncii lor.

(Agerpres)

Muncește bine tovarășul Gîtlan?

— Cum stăm cu înșămîntările? N-aș putea să vă spun exact...

— Dar cu construcțiile din G.A.C.?

Din nou e-a lăsat liniște. După câteva clipe, căuțînd parcă un colar de salvare, tînărul a frunzărit febril unul-două-țrei dintre dosarele dăldora, aflate pe biroul său.

— Păi planificate am avut... — Care este situația de acum? — revine întrebarea. Cum participă tinerii la construcțiile zootehnice?

Aflat probabil la capătul răbdării tînărul a concis: — Tovarăși... Noi lucrăm la nivelul raionului, de unde s-a știu cum stau lucrurile în fiecare gospodărie, și încă... concret.

Aoeste cuvinte erau rostite de primul secretar al Comitetului raional U.T.M. Hirlău, tovarășul Gîtlan Gavril.

„La nivelul raionului”? Ce se ascunde sub această expresie folosită de primul-secretar și de alți membri ai biroului comitetului raional?

Orice întrebare despre munca organizațiilor U.T.M. din raion, adresată tovarășului Gîtlan, nu capătă răspuns, decît după consultarea unuia sau altuia dintre dosare. Chiar răspunsul la cele mai importante chestiuni ce stau în fața tineretului din raion nu poate fi aflat decît după o cercetare migăloasă a hîrtiilor. Pe drept cuvînt se naște întrebarea: oare tovarășul Gîtlan își desfășoară activitatea făcînd gîuri la diferite foi și apoi legîndu-le într-un dosar, ori se află permanent

în mijlocul băieților și fetelor din raion, a căror viață și muncă se desfășoară viu, interesant, clocotitor? Constatăm că tov. Gîtlan doar 3 zile dintre-o lună și le-a petrecut printre tineri. Restul timpului și l-a consumat tot invitîndu-i și răsucind hîrtiile din dosare. Și drept rezultat: organizațiile de bază nu au fost ajutate așa cum trebuie în activitatea lor. Necunoscin-du-le problemele, ajutorul dat acestora, atît de către biroul comitetului raional, cît și de către instructor, este formal, lipsit de eficacitate.

Chiar la cîteva sute de metri de sediul comitetului raional se află G.A.C. „23 August”. Biroul organizației U.T.M. din colectivitate — lipsă, acțiuni concrete — de asemenea. Și cîte lucruri folosite pentru o gospodărie nu de mult înființată ar putea face utemisti de aici! Îți dai seama chiar dintr-o privire. Construcțiile gospodăriei înaintea-ză încă înec. Cu înșămîntările, treburile nu stau strălucit. Crescătorii de animale au încă multe de învățat și de făcut. Și cîte și mai cîte! Băieții tineri și hîrtiile nice ale utemistilor, ale tuturor tinerilor, alături de cele ale vîrstnicilor, ar putea face minuni. Numai că biroul organizației U.T.M. nu are inițiativă. Și, în acest timp, tovarășul Gîtlan, aflat la cele cîteva sute de metri depărtate de gospodărie, stă și tot invierte de zor hîrtiile.

Manifestările de formalism și birocratism — care caracterizează stilul de muncă al tovarășului Gîtlan — se remarcă și din simpla citire a planurilor de muncă ale Comitetului raional

U.T.M. Hirlău. Avem în față un document intitulat grav: „Plan de muncă al biroului Comitetului raional U.T.M. Hirlău în perioada 1 octombrie—31 decembrie 1962”, întins pe 7 file dactilografiate îngrijit la două rînduri! Consultîndu-l ai vrea să îți cîntețea lucruri: 1. Ce probleme principale stau în fața organizațiilor U.T.M. din raion? 2. Ce acțiuni concrete vor fi întreprinse de utemisti? 3. Cine răspunde de fiecare acțiune?

La nici una din aceste întrebări nu capătă răspuns ceretînd planul inadaptat. Cuvîntele mari, fraze încercate, se străduiesc parcă cu tot dinadinsul să spună esențialul. Tot ce se poate spune despre munca organizației U.T.M. este înșirat cu puncte și subpuncte într-un mod obscur. „Biroul comitetului raional va mobiliza...”. În general fără specificație, fără adresă și drept urmare fără rezultate. Prevederile trecente în plan pot fi valabile și la Galați, și la Hunezoara, și la... Hirlău, sau mai bine-zis în niciunul din aceste locuri.

Stilul cancelarist — birocratic — practic acid, poartă amprenta necunoașterii vieții, insuficienței studierii activității organizațiilor utemiste și de alta trecerea în plan de-a valma sarcinilor principale alături de cele secundare, mai importante și fără de importanță. De aci și activitatea celorlalți membri ai Comitetului raional U.T.M. Hirlău (îi amintim doar pe tovarășii P. Călugăreanu, E. Dobrovolschi, secretari) de asemenea aflați... „la nivelul raionului!”.

Dar iată că mai zilele trecute, aș petrecut un fapt deosebit. Într-un activ al comitetului raional U.T.M. intrunit în sala de

ședințe a purces să dezbătă activitatea din raion. Unul cîte unul, au luat cuvîntul instructorii comitetului raional U.T.M. încredințați să prezinte atît activitatea lor, cît și cea din diferite organizații utemiste mai cu seamă din G.A.C.-urile înființate în acest an.

Am relatat despre activitatea lor și P. Siminicău, și Constantin Crîmbaru, și I. Tacu, și Dumitru Nucă, și P. Bura... Dar cu cît vorbeau mai mult, era atît nimic nu se clarifică. Spunea tovarășul I. Tacu: „Am îndrumat biroul organizației U.T.M. să mobilizeze tinerii la principalele acțiuni... i-am îndrumat apoi să se îngrijească de consolidarea economico-organizatorică a gospodăriei colective...”. Ce anume s-a făcut, concret ce acțiuni importante s-au desfășurat, prea puțin au putut relata atît tovarășul Tacu cît și ceilalți instructori. Încît după două ore de ședință, biroul comitetului raional U.T.M. se afla la... început.

A urmat un moment cînd, pe drept cuvînt, fiecare se întreba: ce trebuie făcut pentru a desfășura o activitate cît mai rodnică, pentru a răspunde așteptărilor miilor de utemisti din raion, băieții și fete, pleni de viață și entuziasm, care așteaptă o îndrumare concretă, inspirată din partea comitetului raional U.T.M. Și, din discuțiile purtate cu răspundere și luciditate s-a desprins adevărul: trebuie modificat stilul de muncă. Activul comitetului raional, în frunte cu

tovarășul Gîtlan, să se afle tot timpul în mijlocul tineretului, să-l cunoască, să-l ajute.

Este drept că la început, tovarășul Gîtlan, părea contrariat. Bine, bine, pe teren, dar cu răspunderea... raională ce se va întîmpla? Se pare că ajutorul colectivului l-a făcut să vadă că a răspunde de activitatea citorva mii de tineri dintr-un raion nu înseamnă să plutești deasupra sarcinilor, ci să pătrunzi în mijlocul vieții, să o cunoști, să extragi concluzii, să ai inițiativă, să conduci la fața locului din sugestii de acțiuni interesante. De altfel, prevederile din planul de muncă trimestrial referitoare la luna octombrie, defalcate din nou și îmbunătățite au căutat să țină seamă toamai de aceste învățămînte. Deși acest plan nu se mai întinde pe 7 file, totuși în două file cuprinde foarte mult. Este bine orientat, ființ concret, specific raionului.

„Ce sarcini importante se află în luna octombrie în fața organizațiilor utemiste din raionul Hirlău?” — a fost întrebarea ridicată cel mai mult în fața tuturor. Discuțîndu-se, s-a dusîndu-se la ivalcă cele cunoscute de pe teren, activul comitetului raional U.T.M. s-a oprit asupra unor chestiuni scotoite a fi de cea mai mare însemnătate pentru această perioadă:

1. Mobilizarea tineretului la strîngerea recoltei și la campania de înșămîntări;

2. Participarea tineretului la realizarea construcțiilor zootehnice din G.A.C.-uri;

3. Participarea tineretului la terminarea înșălărilor;

4. Organizarea adunărilor generale U.T.M. pe cele mai actuale probleme din respectiva gospodărie;

5. Pregătirea activului U.T.M. din organizațiile de bază în vederea adunărilor de dări de seamă și alegeri ale U.T.M.;

6. Desfășurarea învățămîntului politic;

7. Inscirierea tineretului la învățămîntul agrozootehnic de masă;

8. Sprijinirea acțiunii majoratului și a fîmînării buletinelor de populație;

9. Terminarea instruirii instructorilor de detașamente de pionieri.

Acestea sînt deci direcțiile principale înspre care se îndreaptă în mod special atenția organizațiilor U.T.M. din raion, preocuparea și efortul lor de zi cu zi.

În tot timpul întocmirii acestui plan s-a ținut seama de aspectul său concret, practic. De pildă, s-a pus întrebarea: unde trebuie sprijinită mai mult muncă de strîngere a recoltei și de înșămîntări? La Bala, Belecești, Cotnari, Flămînzii, Focuri, N. Bălcescu... Și concluzia: principală muncă a organizațiilor U.T.M. din comunele respective aceasta sînt fie! La fel s-a discutat și chestiunea terminării construcțiilor zootehnice. În toate organizațiile U.T.M. se acordă atenție acestor capitole, dar în mod special sînt fîmînate organizațiile U.T.M. din comunele N. Bălcescu, Hirlău, Flămînzii. Așa s-a procedat și cu organizarea adunărilor generale U.T.M. și cu desfășurarea învățămîntului politic, și cu acțiuni

le închinete majoratului și înmînării buletinelor de populație etc. Astfel, punct cu punct, planul de muncă pe octombrie, inițial defalcat din planul trimestrial și apoi refăcut a luat o înfățișare concretă, operativă.

Un al doilea pas valoros a fost făcut atunci cînd s-a stabilit ca întregul activ în frunte cu tov. Gîtlan să plece imediat pe teren; fiecare tovarăș urmind să îndeplinească activitatea organizațiilor U.T.M. din cîte două, trei comune. S-a mai hotărît ca fiecare activist să răspundă personal de îndrumarea activității organizației U.T.M. din cîte o gospodărie înființată în acest an, unde să se ocupe în această lună de următoarele:

— Să ajute la întocmirea unui plan de activitate concretă, interesantă, specifică organizației U.T.M. din G.A.C.; să ajute la clarificarea evidențelor organizației U.T.M.; să sprijine organizarea unei joi sau duminici a tineretului; să orienteze concret activitatea P.U.C.; tot utemisti să participe la viața de organizație și să primească cîte o sarcină concretă.

În luna viitoare, aceiași activiști să se preocupe de alte domenii ale muncii de organizație din aceeași gospodărie de care răspunde, astfel încît într-un timp scurt munca organizației U.T.M. de aci să se ridice pe o nouă treaptă.

Întrecut au aparat și o seamă de nelămuriri cu privire la diferitele acțiuni concrete ce urmează să fie organizate, activul comitetului raional U.T.M. s-a constătit îndelung asupra modului cum trebuie rezolvate una

sau alta dintre sarcini. Concret, cîteva instructori au arătat cum intenționează să muncească pe teren. Ceilalți au pus întrebări ajutoare, l-au corectat și fiecare la rîndul lui l-a îndrumat pe tovarășul său, evidențînd experiența bună dobîndită. Cu acest prilej activiștii au remarcat că trebuie să acorde mai multă atenție felului în care le vorbesc tinerilor, să se exprime simplu, clar, convingător și nu incurcat, general, păsăreț. Într-adevăr este o mare răspundere ce și se acordă, aceea de a îndruma activitatea citorva mii de utemisti!

Și fiecare activist s-a bucurat în sine-a. Avea în față un plan de muncă concret, știa ce are de făcut, cu ce să înceapă, ce probleme să urmărească. Neîn-doios că asemenea ajutor dat organizărilor U.T.M. din colectivitate însoțește viața de organizație, îi reunește pe tineri în activități interesante, cu valoare practică și educativă. Chiar morhoritul tovarăș Gîtlan și-a descredîțat oțeva seară fruntea. Ceva mai înșăpate avea să devină chiar peste o zi, cînd, aflat în G.A.C. N. Bălcescu, muncind cot la cot cu utemistii, avea să-i cunoască, să încerce să-i ajute, să-și organizeze activitatea. Deși, și la acest capitol s-ar putea face remarcă că tovarășul prim-secretar al Comitetului raional U.T.M. Hirlău, se mișcă încă destul de îndemînat și greoi, printre tineri, folosind un limbaj incurcat, cu expresii șablon.

„Peste încă o zi s-l am cunoscut înviorat. Respira aerul proaspăt și dătător de viață al terenului, al muncii adevărate.

CAROL ROMAN

PRODUCTIILE MARI pot deveni PRODUCȚII OBISNUITE

Campania agricolă de toamnă, cu întregul său complex de lucrări, este în plină desfășurare. Principalul obiectiv — înfrumusețirea! Un ajutor prețios în activitatea celor care lucrează pe ogoare îl constituie experiența înaintaților a frunzișilor.

Pentru a contribui la generalizarea ei am întreprins o anchetă prin gospodării colective din regiunile Argeș, București, Oltenia și Ploiești. În fiecare din aceste regiuni ne-am orientat spre gospodării colective vecine, dar care au obținut producții diferite de grâu. Unii dintre interlocutorii noștri, care au obținut producții mai mici în acest an, pun totul pe seama condițiilor climatice. Fără îndoială, seceta a avut o influență negativă asupra recoltelor. Dar, vecinii lor, colectivitățile de ale căror tarlale îi desparte un drum de căruțe, în aceleași condiții de sol, cu pământuri pe care au

căzut aceleași cantități de apă în acest an sărac în precipitații, care au avut aceleași posibilități pentru aplicarea agrotehnicilor, au obținut producții mult mai mari.

Atunci, de unde provin diferențele? Răspunsul îl vom afla de la cei cu care am stat de vorbă (președinții de G.A.C., ingineri agronomi, brigadierii) cărora le-am pus aceleași întrebări.

Despre CULTURA GRIULUI

Începutul e bun

G.A.C. Văleni-Podgoria: 2.000 de kg de grâu la hectar; **G.A.C. Călinești** 1.550 de kg de grâu la hectar. Ambele din REGIUNEA ARGEȘ. Tarlalele lor sînt despărțite doar de un drum.

La întrebarea noastră „Care au fost plantele premergătoare”, primul ne-a răspuns tovarășul GHEORGHE NEACȘU, brigadier de cîmp la gospodăria colectivă Văleni-Podgoria.

— Am avut 80 de hectare cu grâu. Plantele premergătoare grâului au fost bune. Pe 40 de hectare am avut porumb. Pe restul de 40 de hectare — mazăre, cartofi, zarzavaturi și o trifoiște veche. Deci, plante care au comple-

tat în sol substanțele hrănitoare necesare grâului.

Tovarășul ION BACIU, președintele gospodăriei colective din Călinești, ne-a spus: — Cele 135 de hectare pe care le-am avut ocupate cu această cultură au fost semănate astfel: după leguminoase — 25 de hectare, după cartofi — 10 hectare, iar restul după porumb.

De la alte două gospodării colective vecine, de astă dată din REGIUNEA BUCUREȘTI am primit următoarele răspunsuri:

— Inginerul agronom CONSTANTIN TEODORESCU de la G.A.C. din Făcăeni: — Grâul însemnat pe o suprafață de 1.478 de hectare

ne-a dat o producție medie de 1.962 de kg la hectar. Ca plante premergătoare am avut: leguminoase — 200 de hectare, porumb — 1.111 hectare, alte prășitoare — 124 de hectare și păioase — 43 de hectare.

— Noi — ne-a răspuns inginerul FIREA PETRESCU de la gospodăria colectivă din satul Progresul — am obținut de pe 1.145 de hectare o producție medie de 1.755 de kg la hectar. Am semănat după: leguminoase, floarea-soarelui și borcea pe 300 de hectare, iar pe restul după porumb boabe și siloz.

Gostavăț și Stoienști sînt două comune vecine din REGIUNEA OLTENIA. Primul

răspuns l-am primit de la tovarășul DUMITRU IOVA, președintele gospodăriei colective din Gostavăț, unde producția medie de grâu de pe 800 de hectare a fost de 1.700 de kg la hectar.

— Am pus grâu după grâu 150 de hectare, după floarea-soarelui pe 60 de hectare, 15 ha după mazăre, iar restul după porumb boabe și siloz.

Inginerul CONSTANȚA RĂDULESCU de la G.A.C. — Stoienști (producția de grâu de pe 805 ha: 1.340 de kg la hectar) ne-a spus că aici s-a semănat grâu după grâu pe 260 de hectare, pe 40 de hectare după leguminoase, pe 80 de hectare după sfeclă, iar restul după porumb.

Din REGIUNEA PLOIEȘTI am primit răspunsuri de la gospodăriile colective învecinate: Ziduri (1.877 de kg la hectar) și „Drum nou” din satul Eliade Rădulescu (1.256 de kg la hectar).

Inginerul CONSTANȚA IVĂNESCU (Ziduri): — Grâul, semănat pe 390 de hectare, a avut ca plante premergătoare mazăre și borcea pe 122 de hectare, iar pe restul porumb.

VOICU HORHOGEA (președintele G.A.C. „Drum nou”): — Am semănat cele 400 de hectare cu grâu pe terenurile eliberate de mazăre, sfeclă și porumb.

5 ÎNTREBĂRI ȘI FEL DE FEL DE RĂSPUNSURI

In observat că în mai toate aceste gospodării colective s-au ales bune plante premergătoare pentru grâu (cu excepția unora unde grâul a fost pus după el însuși). Inseamnă, deci, că a existat aici o bună preocupare pentru aplicarea acestor recomandări pe care o face agrotehnica.

Firește, plantele premergătoare dețin un rol important în asigurarea unor producții mari. Ele asigură rezerve importante de substanțe hrănitoare în sol. Și după cum s-a văzut, interlocutorii noștri au știut acest lucru. Cea mai mare parte a suprafețelor destinate culturii grâului au fost alese din terenurile de pe care se strînseseră recoltate de porumb; apoi, toate tarlalele care au fost cultivate cu leguminoase, cu cartofi.

Atunci care au fost cauzele diferențelor de producție?

Să urmărim răspunsurile la alte întrebări:

Centimetri, timp optim și diferențe de sute de kilograme

Dacă la alegerea plantei premergătoare s-a procedat peste tot aproximativ la fel, de data aceasta la întrebarea noastră „Cum ați pregătit terenul?” — răspunsurile au fost mult diferite.

Colectivitățile din Văleni-Podgoria (regiunea Argeș), care au obținut cîte 2.000 de kilograme de grâu la hectar, în data după recoltarea leguminoaselor au făcut o arătură la 25 de cm adîncime. Terenul fiind bolovănos, au trecut de două ori, în cruce și în curmeziș, cu polișorul în agregat cu grapa.

Arătura după porumb s-a făcut la 25—30 de cm cu plugul cu scormonitor în agregat cu grapa sîlată. Lucrarea, datorită eliberării la timp a terenului, a fost terminată cu 10 zile înainte de epoca optimă pentru începerea însemnării. Pînă la semănat s-a mai efectuat încă o discurare. Deci, un teren bine fărîmițat, cu pămîntul așezat — un bun pat germinativ.

Să vedem acum, vecinii lor din Călinești au procedat oare la fel? Au arat și ei în vară după recoltarea leguminoaselor, însă la o adîncime de

15—18 centimetri, adică mai la suprafață cu 10—12 centimetri față de cei din Văleni-Podgoria. Iată o primă diferență. La acest capitol au mai fost însă și altele. După recoltarea porumbului au arat la 22—25 de cm (tot mai la suprafață), dar fără scormonitor. În plus, lucrarea s-a prelungit pînă la însemnare, suprapunîndu-se o perioadă, cu aceasta. Sînt neglijențe care au contribuit într-o însemnată măsură la diferența de producție de 450 de kilograme la hectar față de vecinii lor din Văleni-Podgoria.

Diferența la arătură a arăturile de toamnă și colectivitățile din Progresul față de cei din Făcăeni (regiunea București). Primii au prelungit arăturile pînă la 1 noiembrie, cînd de acum epoca optimă de însemnare era depășită. Mai mult, arătura în pămîntul uscat a ieșit bolovănoasă. Această întîrziere n-a fost întîmpltătoare. În timp ce la Făcăeni cîmpul era plin de colectivități care urgentau recoltarea porumbului și eliberarea terenurilor pentru ca tractoriștii să poată intra la arături, la Progresul aceste

lucrări s-au desfășurat mult mai încet.

Această întîrziere s-a făcut simțită și la colectivitățile din Stoienști (regiunea Oltenia), față de vecinii lor din Gostavăț.

Arăturile nu s-au executat în epoca optimă pentru că terenul n-a fost eliberat la vreme de culturile de toamnă. De aici și depășirea epocii optime la însemnare. Toate aceste lucrări sînt legate între ele asemenea zalelor dintr-un lanț. N-ai făcut-o la timp pe una, ie întîrzi pe celelalte.

Pămîntul nu se hrănește ca ursul, din propria grăsime

La întrebarea noastră: „Ce îngrășăminte ați folosit, cînd și cum le-ați administrat?” am primit, de asemenea, răspunsuri diferite.

— La noi — ne spune brigadierul Gheorghe Neacșu de la gospodăria colectivă Văleni-Podgoria — a fost nevoie să îngrășăm jumătate din suprafața noastră cu grâu și anume terenul pe care ca plantă premergătoare am avut porumbul. Porumbul e bună plantă premergătoare, dar numai în condițiile în care a fost și el îngrășat. Dar suprafața noastră de care v-am vorbit, nu fusese îngrășată. În toamnă,

la arătură adîncă, am încorporat sub brazdă cîte 150 de kg de superfosfat la hectar, pe suprafața de 40 de hectare. În primăvară, pe aceeași suprafață am considerat că e necesar să administrăm pe același teren și cîte 100 de kg de azotat de amoniu la hectar. N-a fost nevoie să îngrășăm cele 40 de hectare cu grâu care au urmat după leguminoase pentru că leguminoasele, se știe îngrășă și fertilizează singure terenul.

Toate acestea s-au făcut la Văleni, unde producția, așa cum am amintit a fost de 2.000 de kg de grâu la hectar.

Ce au făcut vecinii din Călinești? Ei au îngrășat o treime din suprafață și cu cantități mult mai mici (o parte — 20 de hectare cu superfosfat, o altă parte — 30 de hectare cu azotat de amoniu).

Unde sînt diferențe în ce privește îngrășarea terenului, nu se poate să nu fie și diferențe la producție. Mai ales unde este vorba, ca în cazul gospodăriilor Văleni și Călinești, de același tip de sol, de aceleași condiții climatice, de aceeași plantă premergătoare.

Vom vedea demonstrat acest lucru și la gospodăriile colec-

tive vecine Ziduri și din satul Eliade Rădulescu, regiunea Ploiești.

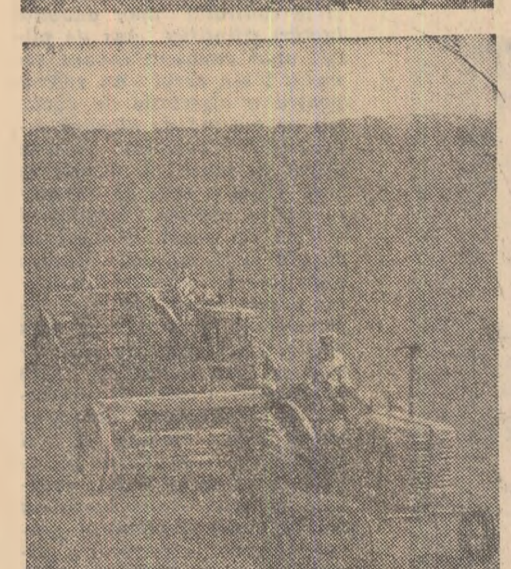
Colectivitățile din Ziduri au îngrășat 40 de hectare cu cîte 400 de kg de superfosfat la hectar, încorporate în sol odată cu arătura pe terenurile cele mai puțin fertile. În primăvară, au mai administrat cîte 50 de kg de azotat de amoniu la hectar și cîte 10 tone de mînașă pe o mare suprafață unde nu înfrățise bine grâul.

În schimb, vecinii din Eliade Rădulescu n-au dat niciun fel de îngrășăminte și firește au înțeles acum de ce vecinii

lor de la Ziduri au obținut cu 600 de kg de grâu mai mult pe fiecare hectar.

Este vorba și de diferența de îngrășare a terenului, ca și de diferența în ce privește alte lucrări.

În celelalte gospodării colective între care facem comparația n-au existat diferențe prea însemnate în ceea ce privește îngrășarea terenurilor, și dacă au fost diferențe de producție acestea se datoresc modului în care au executat alte lucrări.

Cum semeni, așa culegi

— Am început însemnarea la 15 septembrie pe terenurile pregătite din vară — ne răspunde brigadierul din gospodăria colectivă Văleni-Podgoria la întrebarea noastră „Cînd și cum ați pus sămînța sub brazdă?”. Unde grâul a urmat după porumb, semănatul a început la 10 zile după executarea arăturii adînci de toamnă. Am folosit semănătoarea universală în agregat cu grapa. Toată lucrarea a durat pînă la 10 octombrie.

Adică, ne-am încadrat în epoca optimă.

Colectivitățile din Călinești, care au terenurile peste drum de ceilalți au terminat însemnarea cu 10 zile mai tîrziu decît vecinii lor, adică la 20 octombrie. În plus, sămînța a fost pusă în arătura proaspătă. Din această cauză, cînd pămîntul s-a așezat, semințele au rămas mai la suprafață, plantele n-au rezistat la ger, densitatea rămînînd doar de 400—450 de fire pe metrul pă-

trat. Dacă faceți socoteala cîte plante, cîte spice s-au pierdut astfel, veți vedea că acestea au tras greu la cîntar în diferența de 450 de kilograme la hectar dintre cele două gospodării colective vecine.

La această lucrare între gospodăria colectivă din Făcăeni și cea din Progresul a existat o deosebire esențială: în prima, însemnarea s-a terminat la 20 octombrie (deci a fost încadrat în epoca optimă), iar în a doua acesta s-a

prelungit pînă după 1 noiembrie. În plus, din cauză că terenul era bolovănos, colectivitățile din Progresul au folosit tăvălugul grei, dar înainte de însemnare n-au făcut nici o lucrare de afinare pentru pregătirea patului germinativ. În asemenea condiții, sămînța n-a mai fost introdusă la adîncimea corespunzătoare.

— Noi am terminat însemnarea grâului în numai 10—12 zile de la data începe-

rii, adică între 1—12 octombrie — ne spune tovarășul Dumitru Iova, președintele gospodăriei colective din Gostavăț. După însemnare, am tăvălugit toată suprafața.

În schimb, în gospodăria vecină din Stoienști, care a avut aceeași suprafață cu grâu, colectivitățile au prelungit perioada de însemnare pe parcursul a 25 de zile. Se știe că o asemenea întîrziere nu rămîne fără urmări.

Cît o ploaie bună și chiar mai mult...

La întrebarea noastră „V-a preocupat întreținerea culturilor?” am primit fel de fel de răspunsuri. Unii dintre interlocutorii noștri au arătat că în gospodăriile lor s-a acordat o mare atenție lucrărilor de întreținere, fapt care a influențat obținerea unor producții sporite de grâu, iar alții ne-au spus că n-au executat niciun fel de lucrări de întreținere. Firește că neglijarea acestei indicatii a agrotehnicilor — date fiind și condițiile climatice din acest an — a avut o influență serioasă în obținerea unor producții mici de grâu la hectar.

— Noi am grăpat întreaga suprafață însemnată cu grâu ne-a spus tînăra CONSTANȚA IVĂNESCU, inginerul agronom al gospodăriei agricole colective din comuna Ziduri, regiunea Ploiești. Pe 47 de hectare, unde am administrat azotat de amoniu pentru că grâul ieșise slab din iarnă, am tăvălugit. Peste tot acolo unde au apărut buruieni, am plivit.

Dar să vedem ce-au făcut în această direcție, vecinii lor, colectivitățile din satul Eliade Rădulescu.

— Am plivit și noi o suprafață de 150 de hectare, ne

răspunde președintele gospodăriei tovarășului VOICU HORHOGEA. Alteva...

Alteva n-au mai făcut. N-au grăpat, n-au tăvălugit unde era necesar, n-au plivit decît 150 de hectare din suprafața de 400 de ha. Rezultatul? s-a văzut: cu peste 600 de kilograme grâu la hectar mai puțin decît vecinii lor din Ziduri. Desigur, diferența nu se datorește numai acestei cauze; dar și asta a tras serios în balanță.

— În ce privește lucrările de întreținere — ne-a răspuns inginerul C. TEODORESCU de la gospodăria colectivă din

Făcăeni — am dat o sapă rotativă pe întreaga suprafață în primăvară, devreme, ca să afînam terenul și să împiedicăm astfel evaporarea apei. Și cît de bine ne-a prins asta în perioada în care a început să se manifeste seceta! De plivit, n-a fost nevoie. N-am avut buruieni în lanuri.

În schimb, la Progresul — gospodăria vecină — nu s-a aplicat nici o lucrare de întreținere; de aceea nici nu sînt de făcut comentarii. Poate că aceste comentarii le-au făcut colectivitățile de aici. Și, firește, ele au fost izvorul unor învătăminte prețioase pentru viitor. De altfel, și colectivitățile din Stoienști, raionul Caraial, care, la fel ca și cei de la Progresul, n-au executat nici un fel de lucrări de întreținere la grâu, în comparație cu vecinii lor din Gostavăț, au tras învătăminte serioase.

La celelalte gospodării agricole colective despre care n-am vorbit la acest capitol, lucrările de întreținere aplicate au fost asemănătoare. Diferențele de producție provin din respectarea altor factori deosebiți care, așa cum aș văzut, am vorbit în capitolele precedente.

Căpătul la timp (asemenea prășitului) face cît o ploaie bună și chiar mai mult. Asta s-a văzut în mod deosebit în condițiile acestui an sărac în precipitații. Dar apa nu se pierde numai prin evaporare. Din totdeauna se știe că buruienile sînt dușmanul numărului unor al plantelor cultivate. Ele fură nu numai apa, dar și hrana, aerul și lumina necesare plantelor. Și nu se mulțumesc cu puțin; consumă de patru-cinci ori mai mult decît oricare plantă cultivată.

Minusurile înregistrate la gospodăriile amintite (cu producții mai scăzute) n-au fost oare determinate și de faptul că aici s-au efectuat mai puține, ori nu s-au făcut de loc lucrări de întreținere?

PAGINA
TINERETULUI
DE LA SATE

Experiența bună s-o folosim acum!

Mu se poate stabili cu precizie care anume din lucrările amintite au hotărît obținerea producțiilor de care am vorbit, pentru că nu există o lucrare care să determine, singură, producția, ci întregul complex.

Multe din învătămintele desprinse de aici sînt deosebit de utile celor care, în aceste zile, pun bazele recoltei viitoare de grâu.

Să recapitulăm:

Pentru grâu (ca și pentru alte culturi, de altfel) trebuie să ne orientăm mai întîi asupra alegerii celor mai bune, plante premer-

gătoare. Am văzut că acestea sînt leguminoasele, porumbul, cartofii și altele. În anul acesta în mod deosebit este bine să însemnăm grâul în primul rînd pe suprafețele unde la porumb s-a aplicat o agrotehnică superioară.

Apoi să executăm arăturile la timp și la adîncimea recomandată pentru fiecare zonă. Iată de ce este necesar să urgentăm acum eliberarea terenurilor de culturile terzii.

Sub brazdă să băgăm numai sămînța din soiuri de mare productivitate, selecționată și tratată.

Și să nu uităm un factor esențial: încadrarea însemnării

în epoca optimă, care în acest an, așa cum recomandă Consiliul Superior al Agriculturii, este pînă la 20 octombrie.

Organizațiile de bază U.T.M., din S.M.T., G.A.S. și G.A.C. să se preocupe ca tinerii care lucrează în campanie să-și însușească și să aplice regulile pe care le recomandă agrotehnica, reguli care, după cum am văzut, în măsura în care au fost sau nu respectate au determinat obținerea unor producții diferite în gospodării ale căror terenuri sînt despărțite de o căruțe.

Pagină realizată de: Ing. N. SIMIONESCU, M. CARANFIL, N. BARBU, V. CĂBULEA

Acad. prof. dr. A. F. Bilibin,
conducătorul delegației
sovietice despre:

CONGRESUL INTERNAȚIONAL DE PATOLOGIE INFECȚIOASĂ

— Vă rugăm să ne spuneți care sînt aspectele noi ale luptei împotriva bolilor infecțioase dezbătute la lucrările congresului desfășurate în săptămîna aceasta la București?

— Se știe că secolul nostru a înregistrat cele mai mari succese pe plan medical mai ales în lupta împotriva bolilor infecțioase. Totuși, odată cu progresele făcute în lupta împotriva bolilor epidemice, se ridică cu acuitate sarcina intensificării eforturilor în combaterea altor boli cum ar fi cele provocate de stafilococi și virusuri. Mai ales bolile infamicrobiene fiind cele mai numeroase rîdică totodată și problemele cele mai complexe de cercetare, profilaxie și tratament.

Pe acest tărîm s-au făcut multe în ultimii ani, dar apar în permanență aspecte noi, ceea ce este confirmat de multiplele dezbateri organizate pe plan mondial privind cunoașterea și combaterea bolilor microbiene și infamicrobiene. Manifestare internațională de mare importanță științifică, Congresul al III-lea de patologie infecțioasă, orga-

nizat la București, a abordat chestiuni încă puțin clarificate, dar de mare interes, cum ar fi bolile intestinale de origine virotică, mononucleoza infecțioasă, vaccinarea preventivă a copiilor și aplicarea corticoterapiei în bolile infecțioase.

— De ce au devenit actuale aceste probleme?

— În primul rînd fiindcă bolile amintite au căpătat o răspîndire mai largă în ultimul timp, iar în al doilea rînd, fiindcă vaccinarea și tratamentul ajutat cu hormoni corticosteroidi, pe lângă cel cu antibiotice a bolilor infecțioase, s-au dovedit a fi mijloacele cele mai eficiente de prevenire și combatere. Astfel, dacă înainte vreme majoritatea bolilor intestinale erau puse pe seama unor factori microbieni, astăzi se poate spune că ele sînt determinate și de virusuri. Aceasta modifică atât profilaxia cit și tratamentul bolilor respective.

În schimb, rezultatele înregistrate în prevenirea bolilor infecțioase prin vaccinare, mai ales la copii, ne umplu de încredere.

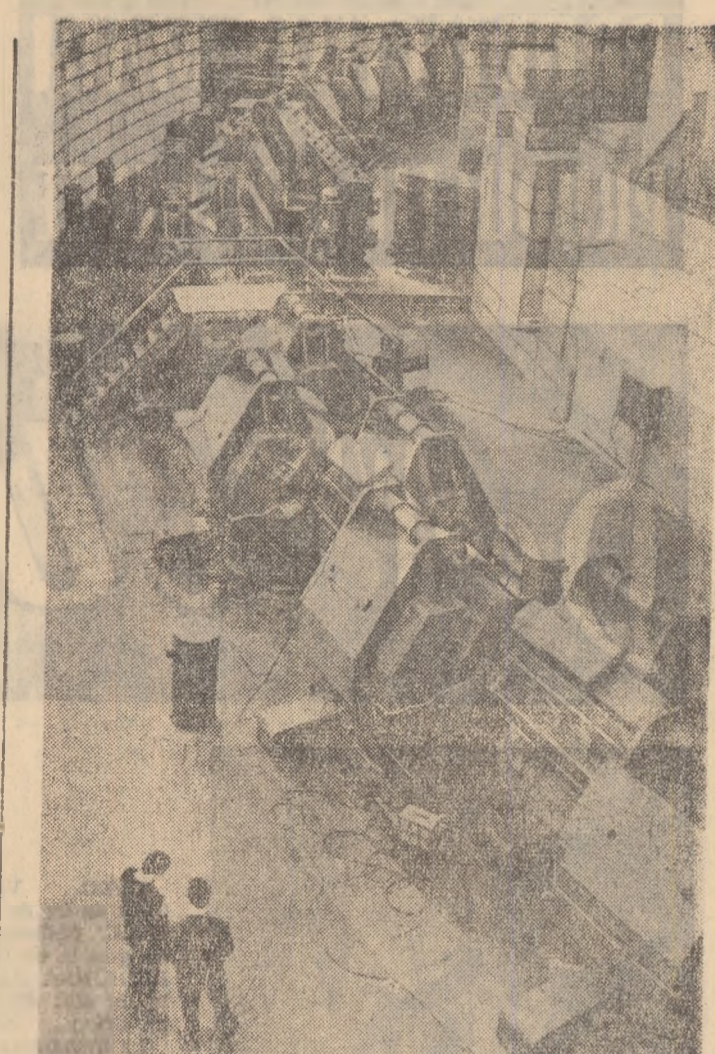
Trebuie remarcate rezultatele obținute în domeniul vaccinării antiscarlatinate, împotriva rujeolei, împotriva gripei și altele. Sînt semnificative rezultatele obținute în prevenirea pe această cale a difteriei și a poliomielitei. O perspectivă nouă în tratamentul bolilor infecțioase acute este deschisă de aplicarea hormonilor secretați de glanda cortico-suprarenală cortizon, ACTH, care prin efectele lor contribuie la stimularea funcțiilor de apărare a organismului împotriva bolii. Acest tratament însă, după cum au pus în evidență discuțiile purtate la congres, pe lângă efectele directe de frînare a reacțiilor infecțioase locale și generale, de acțiune antitoxică, de îmbunătățire a stării generale a bolnavului și a măririi eficienței medicamentelor antibacteriene, manifestă și unele efecte negative, ceea ce presupune o aplicare diferențiată a lui.

Cum apreciați însemnătatea Congresului și felul în care s-au desfășurat lucrările lui?

— Fără îndoială că lucrările congresului de la București la care și-au adus contribuția

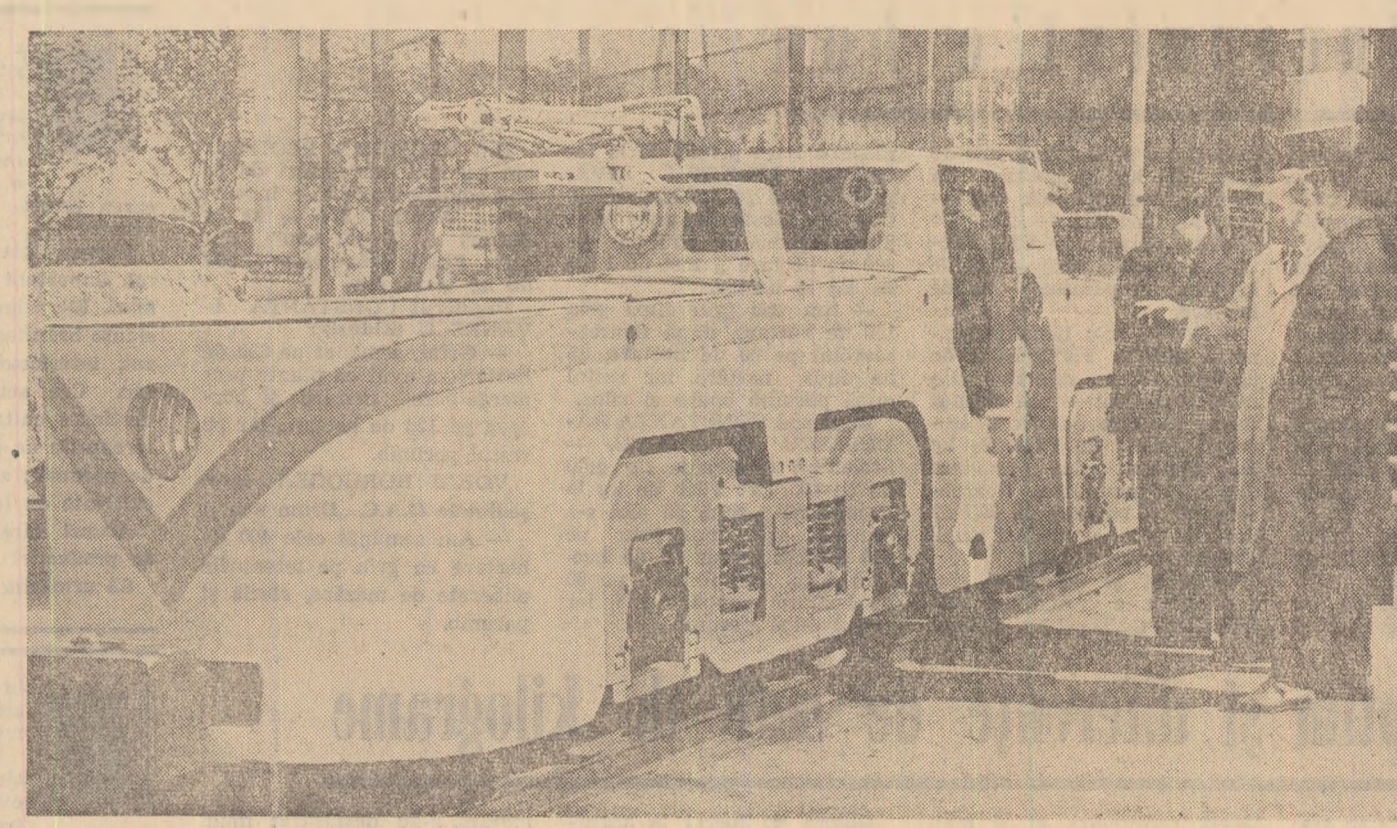
numeroși iluștri savanți din 25 de țări ale lumii vor avea o mare importanță asupra dezvoltării activității de cercetare și clinice în domeniul bolilor infecțioase. Printre participanții activi la lucrările Congresului un loc remarcabil îl ocupă oamenii de știință din R. P. Romînia, printre care distingem pe savantul cunoscut de mulți ani în știința medicală — acad. Șt. S. Nicolae. De asemenea, nu putem să nu amintim contribuția valoroasă a dr. G. Marinescu, M. Bal, M. Voiculescu, V. Busilă și alții. Rapoartele prezentate de dr. L. Heilmeyer, (R. F. Germania), G. Fanconi (Elveția) și F. de Fittis (Italia) au constituit o serioasă bază de discuție științifică.

În concluzie trebuie remarcat felul în care a fost organizat congresul și desfășurarea lucrărilor lui, posibilitatea audierii simultane a lucrărilor în cîteva limbi străine. Nu putem să nu apreciem în mod deosebit înștiințarea de cercetări din București care se remarcă printr-o activitate desfășurată la un înalt nivel științific.

În sala centrală a acceleratului Institutului de fizică teoretică și experimentală a Academiei de Științe a U.R.S.S.
Foto: TASS MOSCOVA

ȘTIINȚA

Locomotiva electrică la Expoziția Realizărilor Economice Naționale din Moscova.
Foto: TASS MOSCOVA

Camioneta „LO 2500” pentru transportul mărfurilor

Uzinele „Robur” din Zittau (R.D.G.) au proiectat și construit noua camionetă „LO 2500” pentru transportul produselor industriale și de alimentare. Caroseria spațioasă este executată după o metodă de construcție mixtă și poate fi adaptată pentru orice scop prin amenajarea corespunzătoare a interiorului. Camioneta are o suprafață de încărcare utilă de 7,25 m² și înălțimea spațiului de încărcare de 1 800 mm. Tonaful util este 2,155 tone încăl se poate spune că această camionetă este un nou mijloc de transport rentabil, util, care deschide posibilitatea construirii a tot felul de mijloace de transport special. Camioneta de tip „LO 2500”, respectiv „LD 2500”, este înzestrată cu un motor Otto sau Diesel de 70 CP cu răcire cu aer. Schimbarea vitezelor de la 2 la 5 este sincronizată. Primele camioane de această nouă construcție vin să completeze elegantele autobuze de 18 persoane și camioanele cu motorul în față de 2,5 t. construite la Uzina „Robur” din Zittau.

Teoria prof. Ovcinikov

A. Ovcinikov, profesor la Institutul de prospectivă geologică din Moscova, a expus la simpozionul hidrogeologic internațional de la Tașkent o nouă teorie a unor sisteme unice de presiune a apei, care cuprind bazinele artziene și toate apele superficiale.

Teoria explică originea, dinamica și regimurile apelor subterane, permite să se determine cu exactitate rezervele și metodele optime de folosire a lor.

La Institutul de fizică al Academiei R.P.R.
Foto: AGERPRES

Activitatea economică și aplicarea metodelor matematice

conf. univ. Gheorghe Ciucu

În ultimul timp metodele matematice găsesc o aplicare din ce în ce mai largă în economie. Au început să apară în țara noastră studiul și lucrările în domeniul economiei matematice. Colaboratorul nostru, Toofil Roll s-a adresat conf. univ. Gheorghe Ciucu, cu rugămintea de a ne arăta în ce constă însemnătatea acestui domeniu nou de cercetare științifică.

Metodele matematice găsesc în zilele noastre o largă aplicare nu numai în diverse compartimente ale științei sau tehnicii ci și în domeniul cercetărilor economice. Ele servesc atât la aprofundarea unor studii teoretice în domeniul economiei politice, la punerea în evidență și aprecierea unor fenomene economice foarte complexe, cât și, mai ales, la indicarea celor mai bune soluții a celui mai bun plan de activitate economică. De asemenea, metodele matematice permit indicarea formelor cel mai rațional de organizare a producției, menite să asigure cea mai bună planificare a acesteia și îndeplinirea cu un randament maxim a planurilor de producție.

Totuși, specificul activității diferitelor ramuri ale economiei este foarte variat. Unele sînt problemele pe care le ridică, de pildă, o întreprindere constructoare de mașini și altele sînt cele legate de buna funcționare a unui centru feroviar, sau de obținerea maximumului de produse de pe o suprafață agricolă dată. Oare în toate aceste cazuri se folosesc aceleași metode matematice?

Pentru a găsi soluțiile multiplexelor și variatelor probleme ridicate de activitatea economică complexă, au apărut și se dezvoltă cu avînt diferite discipline matematice noi, cum sînt: programarea liniară, dinamică și stohastică, teoria așteptării, teoria jocurilor și altele, care utilizează metodele probabilistice și statistice. Ele sînt grupate într-un capitol mare, denumit CERCETARE OPERATIVĂ care a găsit o largă aplicare în domeniul activității economice: organizarea rațională a aprovizionării și transporturilor, coordonarea producției, planificarea investițiilor etc. adică peste tot unde apare problema coordonării unui număr mare de acțiuni, care tind la realizarea unui țel anumit, precum și problema unei coordonări optime a acestor acțiuni, în scopul realizării maxime a obiectivului urmărit.

Metodele matematice ne permit, în acest caz, vorbind în general, să determinăm un program optim, adică cel care dă un efect maxim în condițiile unor cheltuieli date, sau un rezultat dat în condițiile unor cheltuieli minime.

Domeniile de cercetare, amintite mai sus, au început să se dezvolte la noi în țară mai ales după ce Congresul al III-lea al P.M.R. a subliniat necesitatea dezvoltării lucrărilor în domeniile calculului mecanic, grafic și statistic, cu aplicații în economia națională.

Pentru aplicarea eficientă a metodelor probabilistice și statistice în tehnică și economie co-

Ce este nou în cibernetica sovietică

În fiecare zi în Uniunea Sovietică, corespondenții află numeroase noutăți în domeniul științei și tehnicii. Cineva remarcă în glumă că este nevoie ca fiecare ziarist să fie dotat cu o mașină electronică de calcul portativă, pentru a se putea orienta cit mai repede printre aceste noutăți.

Intrucît nu au apărut încă asemenea mașini portative, pentru a răspunde la întrebarea: „Ce e nou în cibernetica sovietică”, am apelat la declarația unor cunoscuți savanți sovietici și la cîteva informații interesante obținute la Institutele științifice de cercetări din Moscova.

Iată două exemple citate de acad. V. M. Klascov care dovedesc largă pătrundere a ciberneticii în economia și știința sovietică.

Anul acesta, planul de transport al școlii de zahăr recoltată în Ucraina spre fabricile de zahăr, a fost alcătuit pentru prima dată de planificatori în colaborare cu Institutul de cibernetică. Din primul moment, s-a văzut avantajul mașinii de calcul a ales varianta optimă a graficului de transport care a elaborat 10 000 de vagoane marfă.

Sau iată un alt exemplu: Pentru analiza tuturor variantelor construcției unui profil de cale ferată pe o lungime

de 200 km și pentru alegerea variantei optime unui om-l-trz trebuiau... 10 la puterea 40, secole.

Unul din institutele sovietice a găsit cu cîteva ani în urmă un sistem matematic care exclude de la bun început un mare număr de variante posibile în așa fel încît să rămîna de lucru doar pentru... 100 de ani. Mașina electronică a Institutului de cibernetică a rezolvat însă problema în 2... ore alegînd varianta cea mai economică. Aplicarea ei în practică va aduce o economie de 10 000 de ruble.

Iată acum o noutate de la Institutul pentru expertiză în domeniul invențiilor. În U.R.S.S. se dau anual peste 10-12 000 de patente de invenții. Pentru lucrările de verificare a dosarilor este nevoie de un studiu profund a mii și mii de alte brevete. În biblioteca institu-

Corespondență specială din Moscova

tului există de altfel 7 milioane de lucrări fizate. Adăugînd cele 300 000 de dosare care sînt primite anual din toată lumea, vom avea un tablou complet al științei careia trebuiau să-i facă față pînă nu de mulți specialiști. În ajutorul lor a venit... bibliografia electronică. Fiecare patent are fișa sa. Mașina electronică de calcul pe baza programului dat, caută cu o viteză de 600 de... tenite pe mînuș materialul necesar alegîndu-și numai acele lucrări care au tangență cu patentul dat spre cercetare.

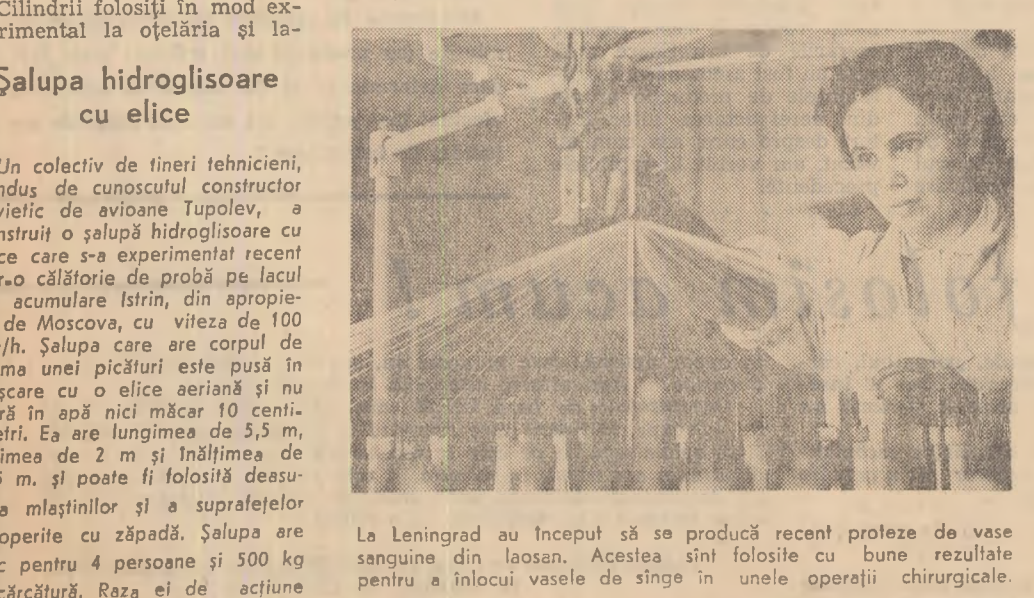
Mașinile electronice de calcul au început să fie folosite și la controlul unor anumite lucrări științifice. Așa de pildă, unui cunoscut savant sovietic i s-a cerut un referat pentru o disertație de doctorat pe o temă de algebră superioară. Controlul fiecărui calcul în parte al disertației care aduce o serie de elemente — cere cel puțin o jumătate de oră și în această lucrare erau sute de calcule. Rezolvarea a fost simplă. În mod experimental în programul unei mașini electronice au fost introduse toate formulele spre verificare. În cazul că rezultatul nu ar fi coincis într-un anumit punct, mașina ar fi semnalat cu exactitate și atunci teorema ar fi fost revizuită separat. Acest lucru nu s-a întîmplat și referatul pentru lucrarea de doctorat a putut fi alcătuit într-un timp foarte scurt.

AL. STARK
Moscova — octombrie 1962

NOU • NOU • NOU

Nou oțel pentru cilindri de laminor „Ut-2”

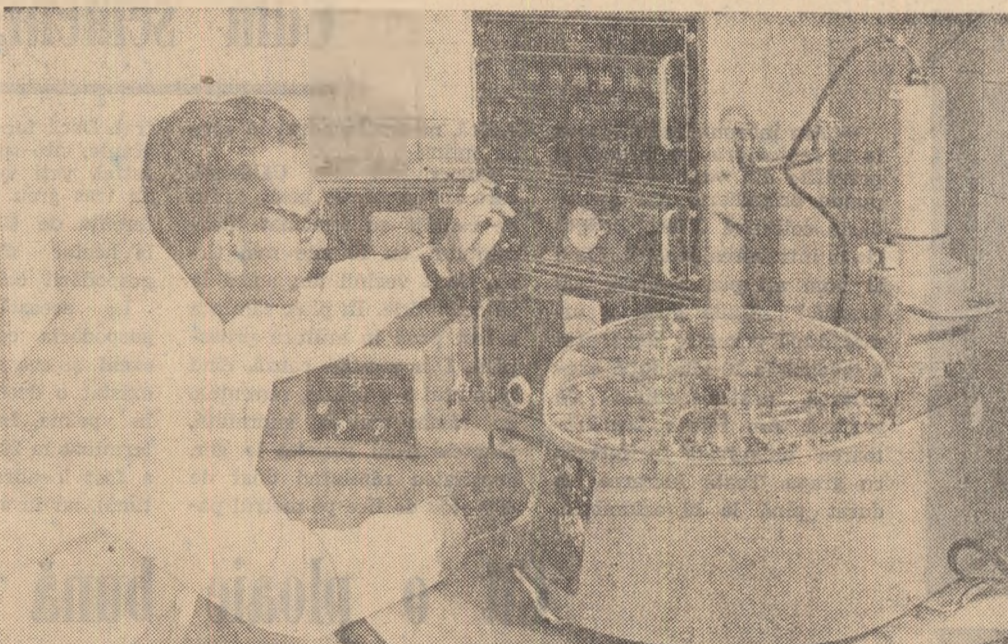
La Institutul de chimie din Sofia a fost elaborată tehnologia pentru obținerea unguentului consistent „Ut-2” pentru ungerea subsansamblurilor aflate sub acțiunea temperaturilor ridicate. Pentru obținerea unguentului „Ut-2” nu este nevoie de ulei de ricin care este un produs deficitar. Noul unguent are calități superioare fizice și chimice.

La Leningrad au început să se producă recent profeze de vase sanguine din loasan. Acestea sînt folosite cu bune rezultate pentru a înlocui vasele de sînge în unele operații chirurgicale.
Foto: TASS MOSCOVA

În laboratorul de radiații nucleare al Institutului de igienă și sănătate publică din Capitală.

Foto: AGERPRES

Răspundem la întrebările cititorilor

ION ROMAN — ONEȘTI.
Te interesează cîteva amănunte despre „analiza prin activare”.

Această metodă este rezultatul progreselor remarcabile pe care le-a înregistrat fizica nucleară în ultimii 15 ani. În comparație cu metodele clasice, analiza prin activare prezintă avantajul de a fi nedistructivă, sensibilă și rapidă.

Principiile acestei metode sînt simple. Este cunoscut faptul că atunci cînd se bombardează un nucleu atomic al unui element chimic oarecare cu o particulă elementară rapidă se produce o reacție nucleară. Izotopii radioactivi au de cele mai multe ori anumite fusurii care fac să fie ușor de identificați și măsurat cantitativ. Măsurînd caracteristicile izotopului format după bombardeare, se obțin datele necesare pentru determinarea cantității materialului studiat.

Unul dintre principalele avantaje ale metodei de analiză prin activare este faptul că avem de-a face cu o metodă nedistructivă, iar materialul analizat poate fi recuperat integral. Prin aplicarea acestei metode se poate determina conținutul de molibden, cupru, fier etc. din diferite minerale.

Dacă te interesează amănunte despre acest sistem de analiză, precum și despre alte mijloace de control al calității produselor din țește broșura inginerilor I. Malek și Gh. Preda: „Metode moderne de control al calității produselor” recent apărută în librării.

GH. BĂBULAC — ARAD.
Analizele fotocalorimetrice se aplică în industria noastră. Dacă vrei să afli cîteva amănunte despre aceste aplicații îți reproducem scrișoarea pe care ne-a trimis-o laboratorul DUMITRU BALAGHIA de la Combinatul siderurgic Hunedoara.

„În etapa actuală a dezvoltării economiei naționale — scrie tov. Balaghia — un accent deosebit se pune pe introducerea tehnicii noi și îmbunătățirea metodelor de lucru. Mergînd pe această cale, colec-

tivul de muncitori, tehnicieni și ingineri de la laboratorul Combinatului siderurgic Hunedoara, au reușit să pună în aplicare o serie de noi metode de analiză calorimetrică. Pentru acest lucru au fost studiate și experimentate metodele pentru determinarea calorimetriei a cuprului, nichelului, molibdenului și altele care se aplică cu succes în laboratoare și dau rezultate foarte bune. Prin aplicarea acestor metode se reduce considerabil timpul de execuție a analizelor.

Introducerea metodelor calorimetrice în laborator, a avut un efect pozitiv și asupra secțiilor de servit. Aplicarea noilor metode fotocalorimetrice va duce nu numai la scurtarea timpului de lucru dar va permite economisirea de reactivi chimici, hîrtie de filtru, sticlă de laborator etc.”.

ION CONSTANTINESCU — PAȘCANI.
Te pasionează opera lui Darwin și ai vrea să cunoști cit mai multe despre viața sa?

Istoria științei cunoaște într-a-

devăr puțini savanți, care prin însemnătatea descoperirilor făcute și curajul deosebit al ideilor afirmate să fi modificat atât de radical concepțiile noastre asupra lumii, așa cum a făcut-o în secolul trecut, marele naturalist Charles Darwin — fondatorul concepției științifice asupra evoluției lumii viștiuoarelor.

Intreaga știință asupra vieții și apoi concepțiile asupra originii omului au suferit un salt nemăsurat odată cu fundamentarea de către Ch. Darwin a legilor care dirijează mecanismul evoluției speciilor.

Mărețul edificiu al operii lui Darwin a fost însă construit prin decenii de trudă și migăloasă adunare a faptelor și argumentelor menite să sprijine această concepție revoluționară, care a dat o lovitură de moarte tuturor fanfanzilor creaționiste, mistice.

Acum cîteva zile a apărut în Editura Academiei „Amințirile despre dezvoltarea gândirii și caracterului meu” care poartă și denumirea de Autobiografie a lui Darwin, care pune în evidență etapele importante ale drumului parcurs de marele naturalist de la

primesle idei evoluționiste și pînă în ultimii ani de elaborare și dezvoltare a vastei teorii, în cele mai mici amănunte ale ei.

IOSIF GRAURE — SIGHISOARA.
Iată cîteva titluri ale unor broșuri de popularizare a științei pe care le poți găsi în orice bibliotecă și care te pot ajuta să-ți întocmești referatul:

V. Bologa „Despre vrăjii, doctoroie și leacuri băbești”, I. M. Ștefan: „Semnele cerești și tălmăcirea lor adevărată”, I. M. Ștefan: „Adevărul despre năluciri”, S. Fărcașan: „Poate fi prevăzut viitorul?”.

ILIE PRIDA — PRISEACA — RÂUL ȘIȘTINĂ.
În cartea inginerului Ion Pascaru „Zborul cosmic” aparînt anul trecut în colecția „Știința învinge” a Editurii Tineretului, vei găsi toate amănuntele pentru a înțelege problemele care te interesează.

Comunică-ne altele întrebări care te interesează și-ți vom răspunde la rubrica noastră din această pagină.

MARI PRIENDENI

Simpozioane, conferințe, spectacole, vizite

În întreaga țară au loc în continuare numeroase manifestări în cadrul Lunii prieteniei romino-sovietice.

La Casa prieteniei romino-sovietice din Capitală un numeros public a asistat la simpozionul cu tema „Realizări remarcabile ale medicinei sovietice”. Cu acest prilej au luat cuvântul acad. Ștefan Milcu, secretar prim al Academiei R. P. Romine, acad.

Arthur Kreindler, directorul Institutului de neurologie „I. P. Pavlov”, prof. univ. dr. Ion Făgărașanu, membru corespondent al Academiei R. P. Romine.

În sala de festivități a școlii medii nr. 22 „Gheorghe Lazăr” s-a ținut simpozionul „Viziunile U.R.S.S. în al 4-lea an al septenaliului”. Expunerile făcute de Victor Iliescu,

președintele Consiliului raional A.R.L.U.S.-V. I. Lenin, și Nicolae Păuleanu, membru al aceluiași Consiliu, au fost audiate cu mult interes de sute de participanți.

La Turnu Severin. Corabia, Filiași, Hunedoara, Galați și Brăila au avut loc adunări consacrate Lunii prieteniei romino-sovietice, iar la Brașov, un recital de muzică rusă și sovietică susținut de soliști ai Teatrului muzical „Gh. Dima”.

În sala cinematografului „Muncitorul” din Bacău a avut loc spectacolul de gală cu filmul „Casa de la răscruce”, la care au asistat cineștii sovietici aflați în țara noastră cu prilejul Festivalului filmului sovietic.

Peste 400 de profesori, ingineri, studenți din Craiova au participat la simpozionul „Știința sovietică în slujba transformării naturii”, organizat la Casa prieteniei romino-sovietice din localitate.

Continuându-și vizita în orașul Sibiu, joi dimineața, membrii delegației Asociației de prietenie sovieto-romine au depus coroane de flori la cimitirul ostașilor sovietici căzuți pentru eliberarea țării noastre de sub jugul fascist.

În aceeași zi, oșpetii sovietici însoțiți de tov. Marin Florina Ionescu, vicepreședinte al Consiliului General A.R.L.U.S., au părăsit Sibiu, îndreptându-se spre Cluj.

(Agerpres)

Seară literară

În cadrul Lunii prieteniei romino-sovietice, la Școala medie nr. 7 „L. Caragiale” din București, a avut loc zilele acestea o seară literară cu tema: „Personalitatea și opera marelui scriitor N. V. Gogol”.

Referatul a fost prezentat de utemista Paicu Stela din clasa a XI-a, umanistică. În continuare, elevii claselor a X-a și a XI-a au interpretat piesa „Revizorul”. Spectacolul s-a bucurat de succes. Cei mai buni interpreți s-au dovedit a fi elevii Constantin, Moraru Florin, Boca Rodica și alții care au fost îndelung aplaudați.

OSTAFEA ADRIANA elevă

Incheierea Congresului internațional de patologie infecțioasă

Joi după-amiază a avut loc ședința de încheiere a celui de-al III-lea Congres internațional de patologie infecțioasă.

În prezidiul ședinței au luat loc conducătorii ai Societății internaționale pentru studiul maladiilor infecțioase și parazitare, precum și acad. Athanase Joja, președintele Academiei R. P. Romine, Voinea Marin, ministru sănătății și prevederilor sociale, acad. Șt. Milcu, președintele Uniunii societăților de științe medicale, Sandu Ion, adjunct al ministrului sănătății și prevederilor sociale și alții.

Ședința a fost prezidată de acad. Șt. S. Nicolau.

Participanții au aprobat în unanimitate concluziile și recomandările Congresului, precum și modificările la Statut. A fost cunoscut în numele participanților străini, prof. A. Givannardi (Italia).

Încheierea vorbiturii a adus mulțumiri călduroase Guvernului R. P. Romine, Ministerului Sănătății și Prevederilor Sociale, Academiei R. P. Romine și celorlalte instituții care au acordat sprijinul lor desfășurării în cele mai bune condiții a lucrărilor Congresului.

Cuvântul de încheiere al Congresului a fost rostit de acad. Șt. S. Nicolau.

După încheierea lucrărilor celui de-al III-lea Congres internațional de patologie infecțioasă, membrii delegației Asociației de prietenie sovieto-romine au depus coroane de flori la cimitirul ostașilor sovietici căzuți pentru eliberarea țării noastre de sub jugul fascist.

În aceeași zi, oșpetii sovietici însoțiți de tov. Marin Florina Ionescu, vicepreședinte al Consiliului General A.R.L.U.S., au părăsit Sibiu, îndreptându-se spre Cluj.

(Agerpres)

Fabrica de confecții „Mondiala” din Satu Mare. În fotografie: aspect din sectorul nr. 1.

Foto: AGERPRES

Sosirea unei delegații economice guvernamentale a R. A. U.

Joi seara a sosit în Capitală dr. Abdel Moneim El Kaisouny, ministrul Finanțelor și Planificării Republicii Arabe Unite, cu soția. Totodată, a sosit și dr. Hamed El Sayeh, ministrul adjunct al Economiei.

Dr. Abdel Moneim El Kaisouny conduce delegația guvernamentală economică a R.A.U., care va purta discuții cu reprezentanții ai Ministerului Comerțului Exterior în vederea largirii schimburilor comerciale între Republica Arabă Unită și R. P. Romina.

Pe aeroportul Băneasa, oșpetii au fost întâmpinați de ministrul comerțului exterior, Gogu Rădulescu, cu soția, ing. Ilie Voicu, secretar general, ing. Ion Marcu, șeful Agenției economice a R. P. Romine la Cairo, funcționari superiori din Ministerul Comerțului Exterior.

Au fost de față Saad Mortada, însoțit de aceeași ad-interim al Republicii Arabe Unite în R. P. Romina și membri ai ambasadei. (Agerpres)

Ce discută elevii în orele de diriginție

(Urmare din pag. 1)

tribui mult orele educative. Dar, din păcate tocmai la aceste clase, diriginții nu și-au rezervat nici o oră educativă problemelor atitudinii față de muncă, față de învățură, respectării disciplinei etc.

Diriginții claselor a VII-a și a XI-a, (exceptând a XI-a C) n-au consacrat nici o oră unui lucru alt de important ca pregătirea elevilor din clasele lor în vederea examenelor și orientării lor asupra drumului pe care-l vor urma în viață, adică tocmai ceea ce este specific acestor clase.

Este bine știut că fiecare clasă constituie o etapă nouă, nu numai în activitatea instructivă, ci și în munca educativă. Fiecare clasă are deci cerințele ei și în ceea ce privește educația. A asigurarea continuității acestor etape și progresul continuu al muncii educative este un lucru important, de care trebuie să ținem seama un diriginte care îndrumă un colectiv de elevi de la începutul pînă la terminarea școlii.

Planificarea la clasa a IX-a (diriginte Roșca Valentina) sau chiar la a XI-a (diriginte Vrabie Victoria) a unor ore pentru prelucrarea „regulamentului de ordine interioară”, lucru care s-a făcut, începând din clasa a V-a, în fiecare an, dovedește că nu întotdeauna se respectă cerința amintită.

De asemenea, tema „Dragostea și recunoștința față de părinți” e foarte potrivită și a constituit o preocupare în clasele mici; la clasele a X-a, a XI-a e mai firesc să vorbim elevilor

și să le educăm dragostea și devotamentul pentru colectivul școlii, pentru această familie mare.

Educația estetică, formarea gustului și dezvoltarea elevii a înțelegerii frumosului îi preocupă pe toți diriginții. Găsim la fiecare clasă ore educative consacrate unor compozitori, scriitori, artiști, pictori, discutații unor cărți, filme, spectacole sau lucrări de artă. Sînt însă cazuri (exemplu clasele a X-a A, a IX-a C, a IX-a D) în care cea mai mare parte din orele educative sînt destinate unor astfel de teme. Mai mult chiar, în unele ore repetă lucruri pe care elevii le-au învățat la alte obiecte, ca română, istorie, bazele darwinismului, muzică, desen. Acest lucru face ca orele educative să fie sărace, plictisitoare.

Bună parte din orele educative au drept scop dezvoltarea la elevii a dragostei față de patrie. Educația sentimentului patriotic se poate realiza prin studierea trecutului de luptă, a paginilor de eroism din lupta clasei muncitoare, a poporului. Dar și cunoașterea prezentului contribuie într-o măsură foarte mare la dezvoltarea patriotismului, a dragostei față de patrie, față de popor. Totodată, studiind trecutul și cunoașterea prezentului, elevii au posibilitatea să facă comparații, din care pot înțelege mai bine urmasul salt pe care l-a făcut țara noastră sub conducerea partidului. De aceea, diriginții de la școala amintită trebuie ca, pe lângă temele „Figuri de luptători din trecut pentru cauza poporului”, „Pagini din trecutul de luptă al poporului”, „Din viața și lupta părinților în trecut”, să consacre ore educative realizării poporului nostru pe drumul desăvîșirii construcției socialismului, izbinzilor obținute, sub conducerea partidului, în domeniul industriei, agriculturii și culturii, al creșterii bunăstării oamenilor muncii în țara noastră. Prezentul plin de avânt, de eroism în muncă, are asupra tineretului o deosebită putere educativă.

Cu privire la tematica orelor educative se pot face încă multe observații. Toate sînt de natură să demonstreze că din partea profesorilor diriginți se cere o preocupare mai atentă în stabilirea acestor teme, pentru a le alege pe cele mai potrivite, mai adecvate specificului clasei, preocupărilor elevilor. Direcțiunea școlii să-i sprijine pe profesorii diriginți în această printr-o să-i îndrume mai îndepărtate. În cadrul comisiilor metodice a diriginților e bine să se discute nu numai aspectul desfășurării unor ore educative, ci și problema alt de importantă a conținutului lor. Legătura permanentă cu organizația U.T.M. din școală, în cadrul căreia se dezbate numeroase probleme de morală și politică, ideologică, morală și viața ajută pe diriginți să evite paralelismul în stabilirea temelor pentru orele educative, și totodată să găsească teme variate, atrăgătoare și actuale, care vor face din orele de dirigenție ore cu un caracter educativ.

(Agerpres)

Știri sportive

În sala sporturilor de la Filiași din ziua a treia a turneului internațional masculin de handbal în 7. Echipa Steaua București a obținut cel de-al doilea succes învingînd pe acoral de 25:16 (13-9) echipa Honvéd Budapesta.

Pe stadionul Giulești s-a disputat jocul internațional de fotbal dintre echipele Rapid București și Lokomotiv Sofia. Jocul s-a încheiat cu un rezultat de egalitate la scorul de 1:1. În deschis în minutul 12 de aruncat prin Kotkov, care a sîtat imparabil de la 12 m. În partea a doua a întâlnirii, feroviarul bucurestean a dominat categoric rezistînd să egaleze în minutul 77 prin Ionescu.

(Agerpres)

COPILĂRIA ȘI RĂZBOIUL

Pe sute de ani omenească, terorizată de spectrul războiului, a trăit periodic a menințarea sau tragica lui realitate.

Dar parcă niciodată n-a răscolit mai adînc straturile conștiinței umane atingînd zonele cele mai sensibile, mai potrivnice distrugerii. Tema dragostei, a tinereții, a copilăriei confruntate brutal cu moartea ori cu perspectiva apropiată ei, reapare — obsedantă temă a epocii noastre — în cele mai zguduitoare creații ale artei realiste. Dintre acestea fac parte și „Zborul cocorîi” și „Balada soldatului” sau, recent prezentate în cadrul săptămînilor filmului sovietic: „Casa de la răscruce” și „Copilăria lui Ivan” (tradusă la noi sub titlul „Flăcări și flori”). Despre ultimul, încărcat de merita glorie la Festivalul venețian de anul acesta (marele premiu: „Leul de aur”) autorul său, Andrei Tarkovski relatează într-un interviu: „Am vrut să-mi exprim toată ura mea împotriva războiului. Am ales copilăria pentru că ea contrastează cel mai mult cu războiul”. Filmul e construit pe opoziția acestor elemente incompatibile unul cu celălalt: seata, bucurie de viață și negare, zădărnicierea ei — moartea. Tarkovski a găsit acest limbaj cinematic grafic cu totul original, capabil să sugereze cutremurătoare imagine a războiului înregistrat de ochii unui copil sensibil.

Fire deosebit de impresionabilă, Vania de la începutul filmului trăiește cu intensitate fiecare aerie de viață, fiecare șoapă a pădurii de mesteacăm ori scîlbîrea dureroasă a soarelui incingînd suprafața apei. Frenetic ca bucuria de viață, luga aparatului de filmat de-a lungul razei obitruale săgețind desigur amenințarea roșie a ochiului proaspăt, avînd să cuprîndă totul, dintr-o dată, cerul deopritiv cu marea — fascinantul preliudiu poetic cu care debutează „Flăcări și flori” comprîmî într-o imagine de rară expresivitate metafora copilăriei senine.

Natura în operele lui Tarkovski nu apare însă ca ilustrare plastică a temei „bucuriei vieții” care susține această parte a filmului. Ea izbucnește firesc, spontan, pe ecran din prea plinul unei sensibilități regionale ce știe să descopere cu neobișnuită prospețime farmecul unei dimineți însoțite de vară. Aceasta e marea artă: să culeagă emoția dintr-o realitate de altfel ori văzută, dar prima oară făcîndu-i astfel de imaginea, gîndirea creatoare. Partizan al „cinematografului poetic” (strălucit reprezentant în școala clasică sovietică de Alexandr Dovjenco), înălțur cineast îmboagă este o tradiție, înnoiesc un dum care a oferit ecranului adevărate autentice valori. Interesantul film sovietic este expresia fructificării creatoare a moștenirii clasice de către un talent finier afirmat puternic de la prima sa operă. Sensibilități lirice de care a încărcat fiecare cadru al acestei

medietii poetice îi corespunde în egală măsură o lină analiză a sufletului copilului, pastă ușor impresionabilă, pe care orice eveniment trasează adînci urme pînă la restul vieții.

Ivan și-a pierdut familia în război. Singur, zguduit de groaznică nenorocire, copilul s-a lăsat și vizitor de la început devine ostelul lanatic, trăind doar cu dorința răzbușului. Și cu obsesia chinuitoare — coșmarul războiului. Visele bălăntului de zecă ani sînt împămițate și ele tragic, ca încreștate s-a existență, între clipele senine, ferice ale vieții de care și-a amintit duros și între imaginiile cutremurătoare ale bombardamentelor, ale masacrelor odioase însoțite de tov. Marin Florina Ionescu, vicepreședinte al Consiliului General A.R.L.U.S., au părăsit Sibiu, îndreptându-se spre Cluj.

(Agerpres)

(Pe marginea filmului „Flăcări și flori”)

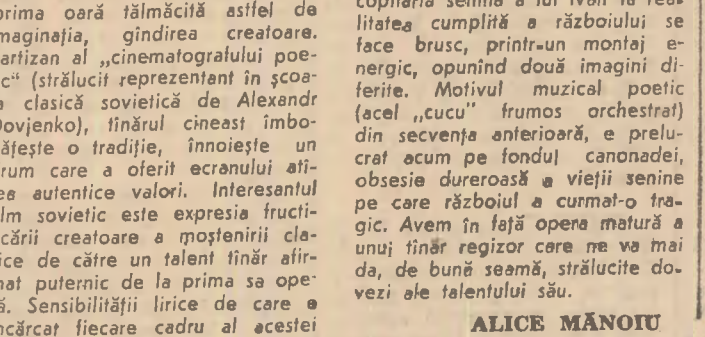
faci pe micul ostaș să-și înțeleagă rostul în spatele frontului. Războiul care l-a lovit și pe el la fel de crud ca și pe cei maturi l-a lăcut să-și asume niște răspunderi egale la care nu vrea, nu poate să renunțe. „Ar fi o lașitate să renunți la luptă”, consideră Vania, și face totul fugă din mînă comandantului ce încearcă să-l îndepărteze de front) ca să ajungă din nou în prima linie. Acolo, într-o acțiune de recunoaștere va fi prins și executat de fascistii.

Tarkovski reușește prin micul său erou un caracter complet, interesant, inedit în peisajul operelor de acest gen. El întreprinde cu deosebit succes un minulos studiu psihologic asupra copilului pe care războiul îl lipsește de copilărie și prin această opera sa acuză cu o virulență rar egalată pe cei vinovați de o atare crimă. Expresia sa metafizică, energetică, concentrată cu iscusință elementele sintezei cinematografice. Tălenatul regizor știe să sugereze printr-un motiv muzical un detaliu de decor ori mișcare, o întreagă situație dramatică. Trezirea de la copilărie senină a lui Ivan la realitatea cumplită a războiului se face brusc, printr-un montaj energetic, opunînd două imagini diferite. Motivul muzical poetic (acel „cucu” frumos orchestrat) din secvențe anterioare, e prelucrat acum pe fondul canonadei, obsesie dureroasă a vieții senine pe care războiul a curmal-o tragic. Avem în față opera matură a unui tînar regizor care ne va mai da, de bună seamă, strălucite dovezi ale talentului său.

ALICE MĂNOIU

In cadrul Festivalului filmului sovietic azi, la cinematograful „Republica”, strălucit succes al cinematografului sovietic

FLĂCĂRI ȘI FLORI (Copilăria lui Ivan)

O producție a studiourilor „Mosfilm” după povestirea lui V. Bogomolov „IVAN”.

Film distins cu premiul „Leul de aur” la Festivalul Internațional al filmului de la Veneția, 1962 și cu „Premiul de excelență” pentru calitatea tehnică și metode de filmare la Concursul Internațional tehnic de la Moscova, 1962.

Oș de sport a clasei a IX-a de la Școala medie nr. 7 „L. Caragiale” din București. Foto: N. STELORIAN

unctul de frontieră a rămas în urmă. Temei străbate molcom înfrîna cîmpie a Galilei), purtîndu-ne spre izvoarele Bugului vestic. Boare răcoroasă a nordului își face tot mai simțită prezența. Ne apropiem de Lvov, centrul Ucrainei subcarpatice...

Gara de proporții uriașe, demnă de a fi „poarta” unuia din marile orașe europene, prima suță de metri străbătuți cu autobuzul pe străzile orașului cu torrențiale sale de pietoni. Tîi dau de îndată dimensiunile unui oraș modern, cu sute de mii de locuitori, în care viața pulsează puternic.

Zeci de coșuri de fabrică concretizează explicațiile ghidului. Lvovul este estăzi unul din cele mai mari centre ale industriei de mașini și aparate de precizie. La recenta expoziție internațională de la Bruxelles, întreprinderile Lvovului au prezentat peste 100 de produse. Autobuzul fabricat la Lvov a primit de altfel Diploma de onoare și Medalia de Aur a expoziției. Mașinile agricole Lvoviene sînt de asemenea, cunoscute în multe țări. În anii din urmă la Lvov se dezvoltă și o puternică industrie ușoară și de consum.

În cursul septenaliului se vor face în întreprinderile Lvovului investiții în valoare de peste 1 miliard de ruble. Întrebat despre fabrica de autobuze, soferul nostru dă sumedenie de amănunte despre proporțiile ei cu adevărat gigantice. Nu uită să adauge în același timp faptul că în 1965, fabrica de autobuze din Lvov va fi nu numai una dintre cele mai

avansate din lume, ci și una dintre cele mai moderne din Europa.

Muzeul din Lvov deține peste 10000 de lucrări artistice de mare valoare iar printre ele opere renumite ale lui Tizian, Tintoretto, Rubens, Goya, Mathejko care oferă muncitorilor Lvovului posibilitatea de a cunoaște nemijlocii mari comori artistice ale omenirii.

La parterul muzeului de artă (unul din cele 6 muzee ale orașului) mi-e dat să văd o expoziție unică prin felul ei. Doi pictori sovietici — I. A. Pohoadev și G. M. Manizer — tineri, dar de pe acum reputați artiști pe plan internațional, expun în comun peste 100 de lucrări elaborate într-o recentă călătorie prin orașele Uniunii Sovietice, Indoneziei, R.A.U.

Pictorii sînt alături de expoziție și sînt de dimineață pînă în tirziu serii, literalemente, asaltați cu sute de întrebări, cuvinte de laudă sau de aspră critică. Este un contact viu, creator, plin de semnificații între artist și

Nici un leu risipit, fiecare leu fructificat

(Urmare din pag. 1)

Chirtu. Sînt sudori. În locul unde se află și în împrejurimi se găsește electrozi aruncați. Te aștepti să-i vezi apcîndu-se dar... trec mai departe. „O nimica toată” — zic unii. Oare așa să fie? S-a ascultat părerea maestrului care răspunde de această lucrare.

Se face încă multă risipă de electrozi. În acest fel se pierd sume însemnate, se încarcă pretul de cost al produselor. La monovana de 2000 de tone consumul de electrozi pe metru liniar de sudură nu este adus la cunoștința muncitorilor sudori. Responsabilul brigăzii ia din grămadă, electrozi, fără fiicăruia o anumită cantitate care este folosită mai bine sau mai rău. Nu există o evidență precisă ca să se vadă unde merg sau unde nu merg treburile bine. Acesta este un mare neajuns care generează risipa. Cînd te gîndești că numai cu 10 kg de electrozi — cit zic unii tovarășii ca se pierd într-o lună (noi credem că se pierd mai mult) se pot realiza circa 50 de metri liniari de sudură, îți dai seama ce valori risipeș unii tineri.

Sînt încă multe rezerve

În cadrul anchetei a răspuns la întrebarea noastră și tovarășul Gheorghe Zbirnea, inginerul șef al șantierului.

Cea mai mare parte a economiilor de metal se realizează în sectorul I. Acest lucru este firesc, dacă ne gîndim că aici zilnic se croiesc și se debitează zeci și zeci de tone de metal, tablă și profile de diverse dimensiuni. De aceea, fără a scăpa din vedere celelalte sectoare de producție, atenția cea mai mare am acordat-o atelierului de confecționat din sectorul I.

Din discuția cu tovarășul inginer șef a reieșit că în centrul atenției colectivului de aici au stat și alte căi care au făcut ca în primele două luni să se realizeze consumuri reduse sub norma planificată

vulov cultivă artișetelor cu ardoreă unor surle îndrăgostite de tot ceea ce este realmente frumos. În școli speciale, sau în școli populare de artă, mii de tineri studiază muzica.

Lvovul a dat de altfel țării muzicieni de renume.

La sediul Filarmonicii, la o repetiție a unei uverturi wagneriene, ascult un compartiment de sultători pe care i-ar putea răni or-

Oricî de grăbit sînt să plec spre oraș, să sorb comorile Lvovului, nu-mi permit să întrerup această pasionantă înfrînere.

Întreier într-o seară drumurile periferice ale orașului. Spre Strijki-Park, în drumul spre sediul televiziunii, prin străzile ce se întind la nordul clădirii Operei, din casele vecinilor și noilor cartiere răzbat acordurile unui cvartet de coarde, unul pian sau ale unui mic ansamblu coral.

Dragostea rusilor, ucrainenilor, pentru muzică este proverbială. Imi amintesc adeseori aici cîi adevăr ascunde celebra anecdotă, de circulație universală, despre cei trei ruși care se înfrînesc undeva pe glob, constituind de îndată un cor pe... patru voci.

La anumite ore din zi, centrul Lvovului este dominat de tota gîrărilor studențești. Capitala Ucrainei subcarpatice fi se pare a tuncii un oraș prin excelență uni-

versitar, ceea ce într-un anumit sens nu e departe de adevăr.

La 13 facultăți studiază la Lvov, 40000 de studenți. Numai anul trecut Lvovul a dat țării sovietice 14000 specialiști. Dar, nu numai instituțiile de învățămînt (în ara facultăților mai există la Lvov 1743 școli de diferite grade) dau coordonatele intensei activități culturale ale orașului.

Cinci teatre, zeci de instituții de cercetări științifice, bibliotecă, muzee, instituții artistice, deslășoară o activitate culturală departe de a putea fi caracterizată — chiar aici la granița Uniunii Sovietice — drept provincială.

Așezat la Incurășarea drumurilor Europei, Lvovul a intrat de secole în istorie ca un important centru cultural. Numele scriitorilor Ivan Franko, Maria Konopnicka, publicistului Joroslav Galan, al multor generații de renumiți arhitecți, sînt indisolubil legate de istoria Lvovului.

O inscripție pe o seculară mînașire din centrul orașului, ce amintește trecătorilor locul în care a trăit Ivan Fedorov, primul tipograf rus. Cărfiile sale „Apostol” și „Gramatica” sînt socotite comori de preț ale Bibliotecii Naționale din Paris.

Lvovul continuă secularele sale tradiții tipografice. În impunătoare clădire a Institutului Poligrafic sînt pregătii mii de specialiști

crăinarii au un real caracter de adevăr.

Dimineața în fața pieței te înfrîmipă covorul multicolor al sutorilor de coșuri cu flori. Pe fiecare străadă, piațetă, în oricare loc posibil, locuitorii Lvovului cultivă floriile cu pasiunea unor îndrăgostiți.

Monumentele partizanilor, ale eroilor, care au căzătorii lupta pentru eliberarea orașului lor, au zilnic flori proaspete.

Dar nu poți vorbi despre cultul Iovienilor față de flori, fără a aminti parcurile ce se întind pe sute de hectare constituind de altfel una din marile bogății ale orașului. Numai în Strijki-Park poț găsi pe o întindere de 56 de hectare 200 specii de plante și arbori care fac de altfel acest loc minunat — după unanima declarație a călătorilor ce au trecut prin acest oraș — drept unul din cele mai frumoase parcuri europene. Să nu uităm, de asemenea, parcul ce poartă numele lui Ivan Franko cu tricențenarii săi arbori, sau cel mai tînar parc din oraș „Bogdan Hmelnițki”, construit pe un loc viran acum 10 ani.

În ultima zi, urcăm emoționat dealul vechii cetăți. De aici, Lvovul, orașul plin de fabrici, școli, flori își arată toate splendorile sala urbanistică.

IOSIF SAVA

INSTANTANELE SOVIETICE

NOTE DE DRUM

